

עיריית הרצליה

ישיבת מועצת מן המניין מס' 6

שנערכה ביום ג', כ' שבט, תשע"ד. 21.1.14

נוכחים:

משה פדלון	ראש העירייה
יחיעם השמשוני	מנכ"ל העירייה
דידי מור	מזכיר העירייה
אילנה בראף, עו"ד	יועצת משפטית
ענת בהרב, עו"ד	יועצת משפטית
גולן זריהן	גזבר

פרשקולניק איה	כץ מאיה	גוזלן גרי אברהם
יעקובוביץ יונתן יוסף	יסעור יהונתן	תימור ליאת
לונדון יוסף	צבי הדר	פישר יריב
עופרה בל	טובה רפאל	אליהו שריקי
משה ועקנין	צבי וייס	יוסי קוממי
ירון עולמי	אלעד צדיקוב	סטרוגו תום

פרוטוקול

משה פדלון : בבקשה, דידי.

אישור פרוטוקולים

דידי מור : אישור פרוטוקולים, אנחנו צריכים לאשר את הפרוטוקול שתיים, שלוש, ארבע, וחמש. היום הישיבה השישית, לפי הסדר. לא היו לי הערות מיוחדות לפרוטוקולים האלה, ואני רואה אותם כמאושרים. מר לונדון שלח איזושהי הסתייגות. הנושא של הנחת אחוז אחד למשלם בכרטיס אשראי. זאת סוגיה לבדיקה לקראת הצו הבא. בסדר? תודה רבה. הפרוטוקולים מאושרים.

דו"ח עירוני שנת 2013, רבעון שלישי

דידי מור : דו"ח עירוני שנת 2013, רבעון שלוש, האם יש שאלות, הערות בנושא, מי רוצה לדבר? מר לונדון. תפנה אותנו רק לעמוד שאליו אתה מתייחס, אם זה לא עקרוני.

יוסף לונדון : עמוד מספר ארבע.

דידי מור : כן. ארבע מתוך עשר, כן.

יוסף לונדון : שורה שניה מלמעלה, הכנסות ממכירת מים. 84% יותר מהצפוי. 355,000 שקל קיבלנו הכנסות מים יותר מהצפוי.

גולן זריהן : 351.

יוסף לונדון : 351 קיבלנו עדכון של הגזבר, ושאלה והערה. ההכנסות האלה, שהן הכנסות של העירייה או של תאגיד המים?

גולן זריהן : אלה הכנסות של העירייה, אלה למעשה חובות עבר שעדיין נגבים מהתקופה שהעירייה סיפקה מים. העירייה לא מוכרת מים, המונח, הכנסות ממכירת מים הוא מונח ישן, מהתקופה שהעירייה מכרה את המים, עד מועד הקמת התאגיד ב-2009, אם אתה זוכר.

יוסף לונדון : אני יודע, ולכן תהיתי מה זה.

גולן זריהן : אלה חובות עבר שאנחנו עדיין גובים.

יוסף לונדון : אוקי. ורק הערה אחת כללית שכדאי שהציבור ידע, שהיום הפקה של קו"ב מים עולה 40 סנט, דהיינו, פחות משקל וחצי. אנחנו משלמים בתאגיד המים 14.70 שקלים פלוס מס ערך מוסף. רק הערה שהציבור ידע. תודה רבה.

דידי מור : עוד מישוהו הערות לדו"ח הרבעוני הזה? אין הערות. אין הצבעה על הדו"ח, הוא רק נשמע ומונח על שולחן המועצה.

וועדות

דידי מור : אנחנו עוברים לסעיף וועדות. סליחה, אני שכחתי, אני ברשותכם רוצה להזכיר ולציין שאנחנו העברנו לכם לוח זמנים חדש לשיבות המועצה בשנת 2014, תשימו לב לשינויים. בדרך כלל זה זז בשבוע קדימה.

ירון עולמי : למה ביוני יש כבר ישיבה,

דידי מור : לא, לרוב הזמן, לאורך לוח הזמנים, זה זז שבוע קדימה לעומת הקודם.

ירון עולמי : טוב.

דידי מור : ירון, מה שאלת?

ירון עולמי : קיבלתי תשובה. למה ביוני כבר יש ישיבה,

דידי מור : כי החוק עומד להשתנות, וצו מיסים ארנונה יאושר באמצע השנה.

ירון עולמי : של 2015?

דידי מור : של שנה הבאה, כן. לכן זה יצא כך.

ירון עולמי : בסדר.

דידי מור : טוב, לגבי וועדות. אני אעבור אחת אחת במהירות.

יוסי קוממי : אני רציתי להעיר הערה לפני שמאשרים את הוועדות.

דידי מור : רק שנייה, כן, מר קוממי, בבקשה.

יוסי קוממי : אני רציתי להודיע לחברי המועצה שההסכם שנחתם ב-24.11.2013, בין כבוד ראש העיר וסיעתו, וסיעת הליכוד והבית היהודי, הוקפא, ומשום מה ממשיכים למנות את מר צבי וויס לוועדות, וגם לסגן ראש עיר. באותו מעמד שהודיעו שההסכם הוקפא. לכן אני מבקש מחברי מועצת העיר, שכל מינוי של מר צבי וויס לא להצביע, היות והוא לא חוקי. ולא רוצה, פשוט,

- להאריך, שמתי מכתב לכל חבר מועצת עיר שיקרא אותו, ואז יבין שההצבעה לא חוקית, תודה.
- טובה רפאל: מאיפה אנחנו יודעים שהוא הוקפא?
- יוסי קוממי: יש את זה בפרוטוקול של הישיבה הראשונה שהייתה ב-24.11, הודיעו את זה.
- דידי מור: אנחנו הודענו בישיבה החגיגית שההסכם הוקפא.
- יוסי קוממי: ולמרות כל זה,
- דידי מור: לפי הבקשה של בעלי ההסכם.
- טובה רפאל: אה, אוקי.
- ירון עולמי: אני רוצה לשאול, מבחינה חוקית אבל, יש בעיה למנות כל מי שאנחנו רוצים, יש החלטת מועצה, זה קשור למועצה.
- יוסי קוממי: לא, לא, הוא נבחר על בסיס סיעת הליכוד ביתנו.
- ירון עולמי: לא נבחר, נניח שההסכם בטל ומבוטל, אין בכלל הסכם קואליציוני, גרמן לא הציגה אף הסכם קואליציוני מעולם.
- יוסי קוממי: אני מציע שתקרא את זה, זה ביעוץ משפטי, תקרא את זה, ואז תחליט.
- משה פדלון: קוממי, אתה מוכן להצטרף לשולחן, יש ביניכם חילוקי דעות,
- יוסי קוממי: אני כל הזמן הייתי מוכן.
- משה פדלון: תפתרו ביניכם את חילוקי הדעות. אבל אני, כראש עירייה, יכול למנות את חברי המועצה.
- יוסי קוממי: כבוד ראש העיר, אני אומר,
- משה פדלון: יש לך מספר תפקידים שכתובים אצלי, אתה מוזמן להצטרף.
- יוסי קוממי: כבוד ראש העיר, אני אמרתי לך מהיום הראשון, ישבנו ביחד, גם עם מר צבי ווייס, וקבע ראש העיר שתוך שלושה ימים יהיו תשובות, ובכל זאת עברו כבר כמעט חודשיים, ועוד לא הצלחתי לשבת עם כבוד ראש העיר.
- משה פדלון: הצלחת לשבת איתי לפני שבועיים.
- יוסי קוממי: ואני האחרון שאמרתי שאני לא רוצה להיות בקואליציה, ולמרות כל זאת, מינו את מר צבי ווייס ל-20 וועדות, ולסגן ראש עיר, בלי הסכם קואליציוני,

- כשהוא נבחר מטעם סיעת הליכוד והבית היהודי, מה לעשות, יש תקנון, ולפי הייעוץ המשפטי שלי, ההסכם הוא לא חוקי והוא לא יכול להתמנות על בסיס אישי. עכשיו, שראש העיר יחליט לעשות מה שהוא רוצה.
- משה פדלון: אין פה מינויים על בסיס אישי, יש פה מינויים על בסיס ענייני, ואתה מוזמן לבוא ולהצטרף.
- יוסי קוממי: בינתיים מי שמבטל לי את הישיבות זה לא אני.
- משה פדלון: ... אני חושב שזה לא המקום פה להעלות את הנושא הזה.
- יוסי קוממי: אני מחכה כבר,
- משה פדלון: אני יכול להעלות את הנושא הזה להצבעה ולהוריד את זה מסדר היום.
- יוסי קוממי: אני מבקש להוריד את זה מסדר היום, את ההצבעות על הוועדות, כי הוא ממונה.
- משה פדלון: לא, המינויים,
- יוסי קוממי: המינויים שלו לא חוקיים, זה מה שאני אומר. תעשו מה שאתם רוצים.
- משה פדלון: ענת.
- עו"ד בהרב: אין שום ספק שיש פה סכסוך בתוך הסיעה, שאני באמת לא יכולה להיות צד לו, ואני חושבת שהסיעה צריכה לקבל את החלטות בינה לבין עצמה, אנחנו לא יכולים להיות צד לדבר הזה. ולפתור את הסכסוך הזה. חברי מועצת העיר מוסמכים למנות כל אחד מבין חברי מועצת העיר שנמצאים פה, לכל וועדה או דירקטוריון.
- משה פדלון: אוקי, תודה רבה על חוות הדעת.
- צביקה הדר: אני רק רוצה להזכיר שאת חייבת לי עדיין תשובה בקשר, אולי שכחת, בקשר למינויים של אופוזיציה לתאגידים עירוניים.
- עו"ד בהרב: אוקי, תזכיר לי באמת.
- צביקה הדר: השאלה היא האם הכלל של ייצוג שחל בוועדות, של ייצוג פרופורציונאלי, חל גם בתאגידים עירוניים.
- עו"ד בהרב: גם בתאגידים עירוניים יש ייצוג פרופורציונאלי, אבל ...
- צביקה הדר: אז הוא לא פרופורציונאלי.

- עו"ד בהרב: רגע, כל דירקטוריון הוא דירקטוריון, יש בו, מעל החברים יחסית, צריך לראות את הסך הכל. לא בכל תאגיד ותאגיד אפשר,
- צביקה הדר: זה בסדר, אם הכלל הוא ייצוג פרופורציונאלי, כי אני לא היה לי ברור הנושא הזה, וזה נכנס לפרוטוקול שהייצוג צריך להיות פרופורציונאלי, אז כן,
- עו"ד בהרב: בסך הכל.
- צביקה הדר: בסדר, אוקי. אז אנחנו נבדוק ונראה אם זה פרופורציונאלי או לא פרופורציונאלי.
- טובה רפאל: כשאת אומרת בסך הכל את מתכוונת לכל התאגידים העירוניים? ייצוג של אופוזיציה כל התאגידים העירוניים. אוקי.
- דידי מור: אוקי, אני ממשיך בסדר היום, ברשותכם. מרכז קהילתי לספורט, תרבות ונופש. מר יסעור יו"ר, חברים, גברת מאיה כץ, ועוד חבר מטעם האופוזיציה, כאשר ייקבע. נציגי הציבור, בשונה מהרשום פה, ימונו על ידי האסיפה הכללית, כי זה נציגים של,
- עו"ד בהרב: לא, במרכז קהילתי והספורט,
- דידי מור: באסיפה הכללית של המרכז.
- טובה רפאל: למה?
- (מדברים יחד)
- ירון עולמי: אתה מקריא מתוך סדר היום?
- דידי מור: העברתי לכולם רשימה חדשה שעושה הכללה של המקור והשינויים יחד, ושינויים נוספים.
- (מדברים יחד)
- דידי מור: מר עולמי, יש לך את הרשימה החדשה?
- ירון עולמי: כן. אני לא מבין, כאן חסר,
- דידי מור: שנייה.
- (מדברים יחד)
- עו"ד בהרב: במרכז קהילתי לספורט תרבות ונופש, צריכים להיות 11 חברים בדירקטוריון, שלושה חברי מועצת עיר, שלושה עובדים, שלושה נציגי ציבור

- שבועות מועצת העיר, ויש שני נציגי ציבור שבועות בעלי המניות האחרים.
 אז את אלה שבועות עיריית הרצליה אפשר לבחור.
 דידי מור : אוקי, אז אני אומר, אנחנו מצביעים על כולם, חוץ מנציגי הציבור.
 עו"ד בהרב : על שלושה מתוכם אנחנו יכולים להצביע. שניים לא.
 יונתן יעקובוביץ : שלושה צריך לאשר.
 עו"ד בהרב : נכון, בדיוק.
 יונתן יעקובוביץ : ויש פה רשימה של אחד, שתיים, שלוש, ארבעה.
 דידי מור : למה?
 (מדברים יחד)
 דידי מור : אבל אתם צריכים לקבוע אותם.
 יונתן יעקובוביץ : לא נכון, זה תאגיד עירוני.
 דידי מור : אבל מי הם נציגי הציבור שאתם רוצים למנות?
 יונתן יעקובוביץ : לא יודע.
 דידי מור : היו לי כאן גל ניצן, ליאור אורן, אבי רז, אייל שמולביץ.
 יונתן יעקובוביץ : צריך רק שלושה ולא ארבעה.
 דידי מור : אז לא יהיה נציגת ציבור. שלושם מקובלים?
 משה פדלון : יש פה ארבעה אנשים סך כהל.
 דידי מור : איפה יש פה ארבעה?
 משה פדלון : ניצן, ליאור אורן, אבי רז, אייל שמולביץ.
 דידי מור : נכון, אוקי, אז אני לא יודע מאיפה הם באו. מישל? מישל, יש לך פה ארבעה
 נציגי ציבור וצריכים להיות שלושה.
 מישל : יש חמישה, כאשר בנציגי ציבור כתוב, גל ניצן ושימי נחום, אלה השניים
 שאנחנו מאשרים,
 דידי מור : לא, שימי נחום ירד, אתה החלפת אותו בליאור אורן.
 מישל : ...
 דידי מור : יש שם נייר מעודכן.
 מישל : יש דמ"צ נוסף שצריך למנות. לא מצביעים על אבי רז ועל אייל שמולביץ,

שהם מטעם בעלי המניות האחרים, והם צריכים להתמנות על ידם.

- דידי מור : אוקי.
- מישל : אם הם יחליטו שזה הם ולא מישהו אחר.
- דידי מור : אוקי, אז סופית, הרכב הוועדה הוא כזה, מר יסעור, יושב ראש, גברת מאיה כץ, ועוד חבר אופוזיציה שייקבע. מטעם בעלי המניות, גל ניצן,
- מישל : לא, מטעמנו.
- דידי מור : מטעם המועצה, סליחה. גל ניצן, ליאור אורן, ועוד נציג של בעלי המניות.
- עו"ד בהרב : זו תהיה נציגה. תסלח לי, דידי, אני רגע,
- דידי מור : בבקשה, נציגה, אישה?
- עו"ד בהרב : כן, נציגת ציבור, שאנחנו מצביעים, זה יהיו גל ניצן, ליאור אורן, ועל מנת שחוות הדעת שלי, שהיא תהיה, שיש ייצוג נאות לנשים, שזה ייצוג שאני צריכה חוות דעת, ביחס לכל אחד מהדירקטוריונים, תהיה פה עוד נציגת ציבור. עובדי העירייה הם אורלי וולף, שירלי זרד, ואהרון דורעד.
- יונתן יעקובוביץ : אז בעצם אנחנו מאשרים עכשיו רק את גל ניצן וליאור אורן.
- עו"ד בהרב : נכון.
- יונתן יסעור : מי זה גל ניצן? אין קורות חיים, אין כלום, לא יודע אפילו מי זה. מאיפה הוא בא?
- (מדברים יחד)
- דידי מור : הוא נציג שלך, ירון?
- ירון עולמי : כן.
- דידי מור : זה בן אדם, או אישה?
- ירון עולמי : זה בן אדם.
- (מדברים יחד)
- דידי מור : אוקי, פה אחד, תודה רבה.
- (מדברים יחד)
- דידי מור : אני שואל, החלטה על ההרכב של המרכז הקהילתי לספורט, פה אחד?
- יונתן יעקובוביץ : לא, לי יש רק הערה,

יונתן יסעור: זה לא יכול להיות עכשיו, כי אנחנו רוצים לשים פה מהסיעה שלנו נציג. אולי נוריד את הדמ"צים במקרה הזה גם כן, ענת, ונעשה סדר בעניין, נראה שיש ייצוג כמו שצריך.

יונתן יעקובוביץ: אני רק רוצה להעיר,

(מדברים יחד)

יוסף לונדון: אני מבקש לגבי הנושא הזה של הדמ"צים, שתי הערות, א', כדי שלא יהיה כאן ... במקום הזה, ומכיוון שבעמותות נוספות נאמר במפורש שנציגי ציבור ימונו על ידי האסיפה הכללית, במקום לעשות מקח וממכר כאן, במקום הזה, זה לא המקום ולא השעה, הצעתי ובקשתי לדחות, לאשר את חברי המועצה ואת עובדי העירייה, את נציגי הדמ"צים להסדיר בצורה נאותה, לא ליד השולחן הזה.

יונתן יעקובוביץ: כפי שהומלצו על ידי ראש העיר.

(מדברים יחד)

יוסף לונדון: לגבי השאלה מדוע,

(מדברים יחד)

יוסף לונדון: אני רוצה עוד מילה, ברשותכם. אם מסתמכים, נאמרה פה המילה בהתאם להסכם הקואליציוני, שוב, זה לא המקום ולא השעה לפרוס הסכמים קואליציוניים ולהראות שלא כל מה שכתוב בהסכם אכן מופיע ברשימה הזאת, ולכן בקשתי שטוחה, למען כבוד הציבור וכבוד המועצה, בכל הסעיפים, את הנושא, וכפי שיש כבר תקדימים כאן, את נושא נציגי הדמ"צים להסדיר בצורה מסודרת, לא זה המקום ולא זאת השעה.

עו"ד בהרב: אני אענה לכם, יש הסדר, זה לא עניין של בחירה, אנחנו בוחרים את נציגי הציבור בהתאם לתקנונים. יש תקנונים שקובעים שהאסיפה הכללית תבחר את נציגי הציבור, ולכן באותם מקומות שהתקנונים קובעים את זה, נכתב פה שהם ימונו על ידי האסיפה הכללית. במרכז קהילתי לספורט, תרבות ונופש, הקביעה היא ששלושה נציגי ציבור ימונו על ידי מועצת העיר, ועוד שני נציגי ציבור ימונו על ידי בעלי המניות האחרים. יחד עם זאת, אם יש,

יונתן יסעור: אנחנו לא מערערים על זה, ענת, אנחנו לא מערערים על זה, אנחנו מבקשים במקרה הזה לדחות את השלושה נציגי ציבור, לדחות לישיבה הבאה.

(מדברים יחד)

יוסף לונדון: בהסכם הקואליציוני יש לסייעת הרצליה שלנו מר"צ נציגי ציבור ששמים פורט בהסכם הקואליציוני, והם לא מופיעים כאן, ואני חושב שזה לא ראוי ולא נכון ברגע הזה ובמקום הזה להעלות את הנושא הזה.

משה פדלון: אנחנו נאשר את זה ללא נציגי ציבור.

צביקה הדר: סליחה, לי יש הערה, בבקשה. בואו, חברים. פה נכתב, חסר נציג מטעם האופוזיציה, אני לא יודע, ככל שמה שכתוב פה מתייחס אלי, אז אני רוצה להעיר הערה כללית. בהתאם למה שנאמר פה, האופוזיציה זכאית לחלק היחסי שלה בדיקטוריונים. איזה דירקטוריונים זה עניין למשא ומתן, או לכל החלטה שהיא, שאם תתקבל בצורה שרירותית, אני אפעל כמו שצריך. כי אני הודעתי שאני, לפחות ככל שזה נוגע לסיעה שלי, לנו אין עניין לשבת במרכז הקהילתי, זאת אומרת, זה לא כתוב בתקנון שדווקא שם צריך נציג אופוזיציה. ולכן, לפי דעתי צריך לשקול שיקולים ציבוריים באיזה מהדירקטוריונים, אני מקבל שזה צריך להיות, כמובן, באופן פרופורציונאלי ולא בכל הדירקטוריונים וכן הלאה, אבל יש איזושהי חשיבות ציבורית, ועם כל הכבוד לתאגיד החשוב הזה, במקום הזה, כיוון שזמננו והמשאבים שעומדים לרשותנו הם מוגבלים, אנחנו בוחרים להשקיע אותם בתאגידים אחרים, בתאגיד או בתאגידים אחרים ולא דווקא בתאגיד הזה. אז אני אומר את הדברים עכשיו כדי שהם יהיו פשוט בפרוטוקול ולא. זה לא בהסכמתי, ועל זה יש צורך.

עו"ד בהרב: אני רק רוצה לומר, שצריך להיות, פרופורציונאלי זה לא אומר עדיין שאפשר,

צביקה הדר: דווקא בתאגיד,

עו"ד בהרב: זה לא אומר שאפשר לבחור באיזה תאגיד להיות, זה לא היה חלק מחוות הדעת שלי.

- צביקה הדר : נכון, ואני חזרתי על מה שאת אמרת, זה בסדר גמור, מקובל עלי.
- דידי מור : מה הייתה ההצעה שלך?
- משה וקנין : אני גם רוצה, על מה שאמר צביקה גם, שרשום פה וועדות שחסר נציג אופוזיציה, לא נעשתה שום פנייה לאופוזיציה לשאול אותה בכלל לאיזה וועדה היא כן רוצה, לא רוצה. אם משהו חסר, למה לא שאלו אותנו אם אנחנו רוצים בכלל את הוועדות האלה. אין שום פנייה משום גורם בעירייה כלפינו. זה כאילו מראה על חוסר יחס, חוסר, לא יודע איך לקרוא לזה אפילו. אבל לא נעשתה שום פנייה מאף גורם, אם אנחנו רוצים בכלל את הוועדות האלה, אם אנחנו מקבלים את זה ... רק רשום, חסר אופוזיציה. קצת יחס, גם לחברים שנמצאים באופוזיציה.
- דידי מור : אוקי, כן, מר עולמי.
- ירון עולמי : אני, רק מילה אחת, אנחנו חודשיים וחצי אחרי הבחירות. הנושא של התאגידים העירוניים עכשיו, מבחינתי זה בא להצבעה אחרי שכבר סוכמו כל הסיכומים, אני לא יודע מה נעשה מאחורי הקלעים מה לא, אני יודע רק מה דיברו איתי ומה אני העליתי כאן. הדברים האלה, גם אחרי שנאשר אותם היום, צריכים לעבור תהליך מסוים, הם צריכים להגיש מסמכים, המסמכים האלה צריכים להגיע לוועדה של המדינה, צריכים לאשר אותם, זה עוד הרבה זמן. לכן, אני אומר, אם יש הסכמה על משהו מסוים, נניח רק שניים והשלישי בספק, תצביעו על השניים, אל תורידו את זה מסדר היום. האנשים האלה מחכים. וגם ככה ייקח להם זמן עד שיאשרו אותם, אנחנו נהיה בלי נציגי ציבור, על מה ולמה? בגלל שמישהו שאל שאלה?
- יונתן יסעור : אני לא חושב שמישהו,
- ירון עולמי : לא, הרגע הוא אמר להוריד את כל נציגי הציבור, מה פתאום? אם ענת אומרת שלפני התקנון המועצה לא רשאית, צריכה להצביע על שלושה נציגי ציבור, וכרגע מישל אומר, יש שניים שמוסכמים, ואחד שיש עליו ספק, תצביעו על השניים והאחד תביאו אותו לישיבה הבאה, אל תורידו את השניים האחרים, הם לא אשמים.

- יונתן יסעור : לא, מה פתאום.
- ירון עולמי : שניים, אין עליהם שום שאלה.
- (מדברים יחד)
- עו"ד בהרב : על כולם אין מחלוקת.
- ירון עולמי : לא, הוא אומר, השלישי אנחנו לא יודעים מי זה, נכון?
- יונתן יסעור : לא, אני אומר, אנחנו רוצים, לא תיאמו איתנו את החברים, אנחנו רוצים לבדוק את הנציגות.
- (מדברים יחד)
- מאיה כץ : אני רוצה רק להגיד עוד משהו לפרוטוקול. ליושב ראש התאגיד, יכולת לדעתי לבקש גם את החומר לפני, לראות מי החברים ולעשות עליהם בדיקה ולהעלות את זה טרם זה הגיע לשיבת המועצה.
- יונתן יסעור : קודם כל, כל הנציגים צריכים להופיע פה עם קורות חיים, ואין אף קורות חיים של שום נציג ציבור. חברי מועצה אני מכיר, עובדי עירייה אני מכיר, אני לא מכיר את נציגי הציבור, גם לא כתוב מאיזה סיעה.
- ירון עולמי : לא צריך. לכאורה, נציגי ציבור שאין להם זיקה פוליטית. יש איזה חלק בהסכמים קואליציוניים, זה ביניהם.
- יוסי קוממי : מה זה אין להם זיקה ציבורית? כאילו. מה זה בכאילו?
- (מדברים יחד)
- משה פדלון : אנחנו נצביע ללא נציגי ציבור ונביא את זה למועצה הבאה. כל היתר, מאושר. זה יעבור לשיבה הבאה, אפשר לשלוח את זה ללא נציגי ציבור. סעיף הבא.
- דידי מור : עמותת בני הרצליה, יש הערות? רבותיי, הסעיף הבא, עמותת בני הרצליה, יש הערות?
- יוסי קוממי : מה זה, אני רוצה לשמוע את זה, מה הבעיה? מה, אני לא יכול לשמוע את זה?
- משה פדלון : אתה יכול לראות את זה גם.
- דובר : חוץ מהמטרה שלך עכשיו להפוך את הדיון הזה לדיון של חמש שעות, תקרא את הדברים.

- משה פדלון : יוסי, תנו כבוד.
- דידי מור : יוסי, מה השאלה שלך, בבקשה?
- יוסי קוממי : אוקי, בסדר, עכשיו אני מבין.
- דידי מור : בסדר? יש הערות? פה אחד? תודה.
- יוסי קוממי : לא, אני נגד.
- דידי מור : אתה נגד, קוממי, נגד. אוקי, עמותת האנסמבל, אגב, היא זהה לחברה לאומנות ולתרבות. יש הערות?
- יוסי קוממי : נגד. האנסמבל לא סגורה, התיאטרון?
- משה פדלון : עדיין לא, עד שנגמור את כל ההתחייבויות.
- דידי מור : זה לטווח זמן יחסית קצר. אוקי, קוממי נגד, השאר בעד. עמותה למען גילאי הזהב.
- יוסי קוממי : נגד.
- משה פדלון : גם אתה נגד גיל הזהב?
- דידי מור : קוממי, נגד.
- יוסי קוממי : אני לא נגד,
- דובר : אתה יכול להגיד פשוט שאתה נגד גורף נגד כל המסמך.
- יוסי קוממי : כי ההסכם בעייתי, ברגע שהסכם קואליציוני, אני אהיה בעד.
- משה פדלון : אני מבקש,
- דידי מור : בית פוסטר. הערות?
- יוסי קוממי : נגד.
- דידי מור : פה אחד?
- יוסי קוממי : נגד.
- דידי מור : קוממי, נגד. אני מבין שאתה על כל הוועדות נגד?
- יוסי קוממי : בדיוק.
- (מדברים יחד)
- יוסי קוממי : איפה שצבי מופיע, אני נגד.
- דידי מור : נו, אז בבית פוסטר הוא לא מופיע.

- יוסי קוממי : אז אני נמנע. נמנע.
(מדברים יחד)
- עו"ד בהרב : זה בלי נציגי ציבור, נכון?
(מדברים יחד)
- דידי מור : מוסדות חינוך. קוממי?
יוסי קוממי : מה?
- דידי מור : חברת מוסדות חינוך.
יוסי קוממי : אמרתי, איפה שמר וויס נמצא, אני נגד.
דידי מור : נמנע.
- משה פדלון : בבקשה, תנו לנו לנהל את הדיון.
דידי מור : אחד נמנע.
- עו"ד בהרב : אני רוצה לציין שכל נציגי הציבור, וכמובן עובדי העירייה, בתאגידים העירוניים, כמו שאמר ירון, בצדק, צריכים עוד לעבור את הוועדה למינויים, כך שהמינוי שלהם כפוף לאישור הוועדה. והיכן שהיה פירוט מבחינת יחס נשים גברים.
- מאיה כץ : אבל זה בלי נציגי ציבור.
עו"ד בהרב : יהיו מקומות שאת הצבעת, למשל, באגודה לגיל הזהב, מבחינת היחס הייצוג לנשים, אז, היכן שזה הופיע, אז היחס היה נכון.
דידי מור : וועדה לאיכות סביבה.
(מדברים יחד)
- דידי מור : הרכב הוועדה כפי שהוא רשום כאן, איכות סביבה. יש הערות? מר קוממי?
יוסי קוממי : נמנע.
- דידי מור : נמנע. וועדת הנצחה, יש הערות?
יוסי קוממי : איפה זה, וועדת הנצחה.
דידי מור : אחד נמנע.
- יוסי קוממי : נמנע.
דידי מור : טוב. וועדת השקעות. עובדי עירייה בלבד, וועדה מקצועית, יש הערות? אחד

- נמנע.
- יוסי קוממי : לגבי מה זה?
- דידי מור : וועדת השקעות.
- יוסי קוממי : בעד.
- דידי מור : בעד. פה אחד. חסרים שני אנשים שלך, אני מבין, לפי הרכב קודם, או שאתה לא צריך.
- גולן זריהן : למה חסרים? אפשר להוסיף אותם.
- דידי מור : אז תוסיף.
- גולן זריהן : יש את רואה חשבון עדי זיו חدد.
- דידי מור : עדי זיו חدد, כן.
- (מדברים יחד)
- דידי מור : אוקי, אני מוסיף את עדי זיו חدد לוועדת ההשקעות. וועדה לבחירת יקירי עיר, הערות?
- יוסי קוממי : נגד.
- דידי מור : רגע, מר לונדון.
- יוסף לונדון : אני מבקש לשאול, בשיחה קודמת שניהלתי, נאמר לי שלגבי נושא נציגי ציבור, כל נציגי הציבור, באופן גורף, ייקבעו במועד מאוחר יותר.
- משה פדלון : אנחנו מדברים על וועדות כרגע.
- יוסף לונדון : אני מתנצל על אי ההבנה שלי.
- משה פדלון : בבקשה, תמשיך.
- דידי מור : אוקי, וועדה לבחירת יקירים.
- משה וקנין : רשום פה חסר נציג אופוזיציה, אני רוצה להצטרף לוועדה הזאת, אני יכול?
- משה פדלון : מוסכם על כולם?
- דידי מור : אתה רוצה להצטרף, משה?
- משה פדלון : מקובל.
- דידי מור : משה וקנין. רק רגע, אני רוצה לתקן את זה. וועדה לקידום, רגע, לבחירת יקירי עיר, פה אחד?

- יוסי קוממי : לא, אני נגד.
- דידי מור : אחד נגד. אוקי. וועדה לקידום מעמד הילד.
- משה פדלון : קוממי, אתה יכול להצטרף.
- דידי מור : פה אחד?
- יוסי קוממי : אני גמרת עם השוק.
- דידי מור : פה אחד. פה אחד.
- יוסי קוממי : אני נמנע.
- דידי מור : אחד נמנע. אתה תעשה לי את זה תמיד עכשיו, מר קוממי?
- יוסי קוממי : תשאל אותי, אני אגיד לך, אמרתי לך, אתה יכול לעשות את זה קצר. מה שווייס נמצא אני נגד, וכל השאר, אני נמנע. מה יותר פשוט מזה?
- (מדברים יחד)
- דידי מור : וועדת קליטה ועולים חדשים.
- אלעד צדיקוב : דידי, חסר לי פה נציג בוועדה הזאת של הקליטה.
- דידי מור : רגע.
- יוסי קוממי : מי יכול למנות מהסיעה שלי?
- דידי מור : אתה רוצה לנקוב בשם?
- אלעד צדיקוב : אריה שפוליאנסקי.
- דידי מור : וועדת רכש ומלאי.
- (מדברים יחד)
- דידי מור : וועדת רכש ומלאי, כפי שמופיעה כאן, וועדה מקצועית פנים עירונית.
- יוסי קוממי : אני בעד.
- דידי מור : פה אחד. אוקי. וועדת קשרי חוץ וקשרים בינלאומיים. יש הערות?
- יוסי קוממי : נגד.
- דידי מור : אחד נגד. השאר בעד. וועדה לשימור אתרים. אחד נגד.
- יוסי קוממי : נכון.
- דידי מור : השאר בעד. וועדת שמות.
- (מדברים יחד)

- דידי מור : אני לא שומע.
- משה וקנין : אני רוצה להצטרף.
- דידי מור : אוקי, משה וקנין. וועדת שמות, יש הערות? אחד נגד, נכון?
- יוסי קוממי : נכון.
- דידי מור : טוב. וועדת תנועה עירונית, וועדה מייצגת לרשות עירונית.
- צביקה הדר : לי יש הערה.
- דידי מור : סליחה, בוועדת שמות הוספתי את שראל צדיקוב, נכון? אוקי.
- משה פדלון : כן, צביקה.
- צביקה הדר : בוועדת תנועה, את ערן רדמי, צריך להוציא אותו מוועדת תנועה ולהוסיף אותו לוועדת בטיחות בדרכים. טעות פשוט.
- דידי מור : הורדתי אותו מוועדת תנועה, יש הערות?
- עו"ד בהרב : אתה יכול לתת לו להיות גם וגם.
- צביקה הדר : הוא לא רוצה.
- (מדברים יחד)
- ירון עולמי : תוסיף את אמרי הרפז, בבקשה.
- (מדברים יחד)
- דידי מור : לוועדת תנועה עירונית יוספו אמיר הרפז ועדי גיא. יש הערות? וערן רדמי הוסר. רשות תמרור עירונית, זה מר משה פדלון ונציג משטרת ישראל. יש הערות? פה אחד.
- יוסי קוממי : אין הערות.
- דידי מור : זה על פי חוק, נכון?
- עו"ד בהרב : על פי החוק לרשות תמרור עירונית, ראש העיר, נקודה.
- דידי מור : הוא רשאי להתייעץ עם מי שהוא רוצה.
- עו"ד בהרב : הוא צריך להתייעץ, אבל,
- דידי מור : אז זה לפי חוק, זה לא טעון אישור מועצה.
- עו"ד בהרב : נכון, זה לא טעון אישור מועצה, כמו גם וועדת תנועה עירונית, שהיא וועדה מייצגת לרשות התמרור, זו לא וועדה של המועצה.

דידי מור : אוקי. וועדת אתיקה לפריסת מצלמות. יוסף לונדון, עופרה בל, מאיה כץ, ואפשר לצרף נציג אופוזיציה אם יש עניין.

(מדברים יחד)

דידי מור : טוב, פה אחד וועדת אתיקה.

יוסי קוממי : נמנע.

דידי מור : אחד נמנע. וועדת חינוך. אחד נגד.

יוסי קוממי : נכון.

דידי מור : וועדה למאבק בנגע האלימות, סמים ואלכוהול. אחד נמנע?

יוסי קוממי : נכון.

דידי מור : וועדת בטיחות בדרכים, אני מוסיף כאן את ערן רד. יש הערות?

אלעד צדיקוב : רגע, בוועדת לאלימות, חסר לך שם חבר מועצה, למה זה לא מאויש?

דידי מור : אני לא יודע להגיד לך.

אלעד צדיקוב : וועדה למאבק בנגע אלימות, סמים ואלכוהול, בכוונה תחילה חסר חבר מועצה?

דידי מור : לא, לא נמסר שם מהאופוזיציה, נכון, מישל?

מאיה כץ : אני נכנסתי בניגוד לידיעתי.

(מדברים יחד)

אלעד צדיקוב : אם זה קואליציה, אני מעוניין.

(מדברים יחד)

יוסי קוממי : אני אגיד מתי שאני רוצה ומה שאני רוצה.

טובה רפאל : בסדר, לחברים מותר להביע את דעתם.

(מדברים יחד)

משה פדלון : קוממי, אני קורא אותך לסדר.

יוסי קוממי : אני חבר מועצה נבחר ציבור, ואני אדבר, והיא לא תשתיק אותי.

משה פדלון : טובה, קוממי, בבקשה.

דידי מור : חברים, נרגעו הרוחות?

אלעד צדיקוב : מה עם וועדת אלימות וסמים?

(מדברים יחד)

- אלעד צדיקוב: אלעד צדיקוב, חבר מועצה בוועדת סמים ואלכוהול.
- דידי מור: רבותיי, וועדה למאבק בנגע אלימות, סמים ואלכוהול, הוצע למר קוממי, הוא לא רוצה, הוא לא מעוניין, במקומו מעוניין מר אלעד צדיקוב.
- יוסי קוממי: לא, אני לא אמרתי לא רוצה, אמרתי שאני רוצה שישבו איתי כמו כל חבר מועצה וכמו כל סיעה, זה מה שאמרתי.
- משה פדלון: בסוף הישיבה תהיה פה הודעה ואנחנו נקבל את ההחלטה.
- דידי מור: קוממי, יש שלוש אפשרויות הצבעה, בעד, נגד ונמנע. אין רביעית.
- מאיה כץ: ואני גם רוצה לתקן, אמר ראש העיר שישב איתך לפני כמה שבועות. אז לא להגיד שראש העיר לא ישב איתך.
- יוסי קוממי: לא היה סיכום, היה סיכום שנשב ונחליט, ולא היה.
- משה פדלון: קוממי, זה לא מכובד מה שאתה עושה, באמת.
- יוסי קוממי: מי שהעיר זה היא. היא העירה לי. ענית לה.
- דידי מור: בטיחות בדרכים.

(מדברים יחד)

- יוסי קוממי: לא, אני לא רוצה שיגידו מה שלא אמרתי, אני מתנגד שיגידו מה שלא אמרתי, אני אמרתי שישבתי עם ראש העיר, רק לא היו סיכומים, זה מה שאמרתי.
- משה פדלון: קוממי.
- יוסי קוממי: אם מישהו לא מבין עברית, אני אחזור על זה עוד פעם.
- משה פדלון: קוממי, פעם שלישית, זה לא מכובד מה שקורה כאן.
- יוסי קוממי: נכון, אתה צודק.

(מדברים יחד)

- דידי מור: וועדת בטיחות בדרכים, כמו שרשום כאן, בשני שינויים קלים. רק רגע, בבקשה, במקום עדי גיא, בשורה תחתונה, נציגי ציבור, יהיה גידי אברהם. ויתוסף שמו של ערן רדמי. יש הערות?
- ירון עולמי: ביקשתי להוסיף את אמיר הרפז.

- דידי מור : כאן להוסיף אותו?
(מדברים יחד)
- דידי מור : טוב, וועדת מל"ח. רשימה מאוד ארוכה, אני לא אקריא פה את השמות, אם יש הערות לרשימה הזאת. מי בעד? מי נגד? נמנע?
- יוסי קוממי : יש ווייס פה?
- דידי מור : לא יודע, לא בדקתי.
- יוסי קוממי : תגידו לי. אין. אין ווייס.
- דידי מור : אין חברי מועצה.
- יוסי קוממי : אז אני נמנע.
- טובה רפאל : יש לי בקשה, נוספה גם מזכירה נוספת בוועדת פסח ששמה ענת סולן, בגלל המשמרות, אני מבקשת להוסיף אותה.
- דידי מור : אנחנו במל"ח עכשיו.
- טובה רפאל : אני רוצה שתמר פרץ רשומה במל"ח גם, אז לכן אני מבקשת להוסיף גם את ענת סולן, אני לא סתם אומרת.
- דידי מור : איפה לשים אותה, במל"ח?
- טובה רפאל : בריכוז של מל"ח מופיעה גם תמר פרץ, המזכירה של וועדת פסח. אז אני מבקשת להוסיף גם את ענת סולן, אם אפשר.
- דידי מור : אוקי, הוספתי. הוספנו.
- משה פדלון : חבר'ה, לא כל עובדי העירייה הם חברים בוועדה.
- טובה רפאל : זה מופיע בריכוז, לכן אני מעלה את זה.
- דידי מור : אני אומר לך, טובה, אין חדר בעירייה שיכיל את כל אלה. וועדת פסח, יש הערות?
- טובה רפאל : כן.
- דידי מור : כן, טובה, בבקשה.
- טובה רפאל : אני מבקשת להוריד את קדם רמי.
- דידי מור : רמי קדם יורד.
- טובה רפאל : ואני מבקשת להוסיף את אהרון שם טוב. ואת נורי יעקב. ולהוריד את למונד

- ראובן.
- משה פדלון : למה?
- טובה רפאל : כי בפועל הוא לא.
- דידי מור : גמלאי צה"ל, יושב ראש צוות.
(מדברים יחד)
- משה פדלון : טובה, תשאירי אותו.
(מדברים יחד)
- דידי מור : להוריד את למונד, משה?
- משה פדלון : טובה, נדבר על זה אחר כך, תמיד אפשר להוריד, תשאירו אותו.
- טובה רפאל : בסדר, אין לי בעיה, רק תוסיפו את נורי ואת אהר'לה.
- דידי מור : נורי, רשמתי, נורי ואהרון, רשמתי. אוקי. זה פה אחד או שיש נמנע?
- משה פדלון : דידי, בוועדת מל"ח להוסיף את מאיה כץ.
- דידי מור : מאיה כץ מ"מ?
- משה פדלון : כן.
- דידי מור : אוקי, אז ברשימת פסח נוספו הדברים הבאים, מאיה כץ, מ"מ. אהרון שם טוב, נורי יעקב. זהו.
- טובה רפאל : ומל"ח.
- משה פדלון : מאיה כץ במל"ח.
(מדברים יחד)
- דידי מור : נציגי העירייה בבית האבות הרב קוק, סגן ראש העיר, מר צבי ווייס, וגברת טובה רפאל. אחד נגד.
- יוסי קוממי : נכון.
- דידי מור : בסדר. השלמות, בחברה העירונית, מבקשים למנות את גברת ימימה פדני כדי להשלים את הרכב הדירקטוריון, יש הערות? פה אחד?
(מדברים יחד)
- דידי מור : תאגיד התרבות, אופיר בן גור, יש הערות? פה אחד.
- יוסי קוממי : אני נמנע.

- דידי מור : נמנע, אחד נמנע, גם בקודם?
- יוסי קוממי : כן, כן.
- דידי מור : אחד נמנע. אוקי. חברה עירונית לפיתוח הרצליה, דמ"צ שימי נחום, יש הערות? אחד נמנע?
- יוסי קוממי : כן.
- דידי מור : טוב. תאגיד הקבורה, מר שלומי אסולין במקום איילת גרמה.
- ירון עולמי : לחבר וועדה? מי זה שלומי אסולין?
- דידי מור : שלומי אסולין זה מנהל מחלקת הגבייה שלנו. אנחנו כל הזמן בעניין גביות. (מדברים יחד)
- דידי מור : הנושא הבא, רבותיי, ברשותכם.
- אלעד צדיקוב : שנייה, מה עם וועדת הקיימות?
- משה פדלון : עוד לא מינינו.
- דידי מור : יש עוד כמה וועדות, יגיעו בהמשך.
- אלעד צדיקוב : אני מציע שזה יהיה פה.

ביטול צילום ישיבות המועצה

- דידי מור : ביטול צילום ישיבות המועצה. רבותיי, קשב, שנייה אחת. לבקשת חבר, או חברים במועצה, בדקנו את העלויות ואת התועלת שבעצם הצילום של ישיבות המועצה. אם מישהו רוצה להעיר על זה משהו, אני אשמח. בבקשה, מר עולמי.
- ירון עולמי : זה דיון או שזו החלטה?
- משה פדלון : לא, זו הצעה לבטל, מי בעד, מי נגד? זהו.
- ירון עולמי : אני, אישית, חושב, וכאן לא משנה כמה אנשים צופים אחר כך, גם בתל אביב, למשל, יש אנשים ... אבל, לי חשוב, ולכן גם הדגשתי את זה והיה לי חשוב גם בקדנציה הקודמת, נושא השקיפות. כאשר באה המועצה, וחברי מועצה של נציגי ציבור ואומרים לנו אין מה להסתיר, המועצה מתנהלת בשקיפות מלאה, אפשר לראות בעיניים, אפשר לתעד ישיבות מועצה, יש לזה

חשיבות, לא רוצה להגיד היסטורית, אבל יש איזה חשיבות מהותית עקרונית, לדעתי, גם אם זה עולה כמה מאות שקלים לשיבה, אפילו אלפי שקלים, יש סטנוגרמה, אגב, לדעתי, גם עוד מעט יבואו, החוק החדש, לדעתי זה יהיה חובה לצלם ישיבות מועצה. אז זה יהיה מצחיק שאנחנו נבטל את זה ואחר כך נחזיר את זה בעקבות הוראה של הכנסת.

משה פדלון: חובה להקליט אותם.

ירון עולמי: החובה להקליט, אבל הצילום, כבר ברוב הרשויות בארץ, כולל רמת גן, כפר סבא, מצלמים.

דידי מור: הם המיעוט.

ירון עולמי: בוא נודה על האמת, זה לא שעושים כאן הפקה וכמה מצלמות, אדם אחד עם צלם וזה הכל.

דידי מור: אתה יודע כמה זה עולה?

יוסף לונדון: 1,300 שקלים פלוס מס ערך מוסף. אני רק רוצה לציין את העובדות, מבלי לחוות את דעתי כרגע, עובדות בלבד. עלות הצילום הנוכחי, מה שמתרחש כרגע, 1,300 שקל פלוס מע"מ לשיבה, כאשר אדם שרוצה לצפות בהקלטה צריך לפנות לדוברות, או למזכיר העיר, לתאם, לבוא, ולצפות בהקלטה. אלה העובדות. עד היום הייתה רק בקשה אחת לבדוק את הצילומים, הבקשה הזאת הייתה שלי, כדי לראות איך זה מתנהל. חוץ ממני, מהיום שהחלו את הצילומים, אף אזרח לא פנה.

ירון עולמי: כי זה לא משווק.

דובר: אז צריך לעשות את זה יותר נגיש.

משה פדלון: עולמי, תסיים.

ירון עולמי: הנושא הזה, ולכן דיברתי עליו, לאט לאט מקבל פנים בתוך האתר העירוני, אתם זוכרים, פעם היה את הפרוטוקול באתר עירוני, לאחר מכן, בעקבות דרישה, הוסיפו את הסטנוגרמה לאתר העירוני, איפה שיש את הרובריקה של ישיבות המועצה. כל הזמן מוסיפים דברים, מוסיפים פסקי דין לאתר העירוני, אגב, הייתי מוסיף ליד פרוטוקול וסטנוגרמה גם צילום, מעלה את

זה לאתר היו טיוב העירוני, או לאתר עירוני, ואפשר לעשות לינק, ותאמין לי, הרבה אנשים ייכנסו, אפילו בשביל הדחקות. עכשיו, בסופו של יום, המטרה היא באמת לייצר שקיפות, אני אומר, מי שרוצה, מה אכפת לי למה הוא נכנס? מה שלי אכפת, שתהיה שקיפות. ולקנות שקיפות ב-20,000 שקל שאתה אומר, לשנה, נכפיל, נניח, את ישיבות המועצה, 25,000 שקל לשנה, שווה, אגב, מי מצלם? הייתי נותן את זה לטלוויזיה הקהילתית שלנו. אז בכל מקרה זה ... זה כמו שאנחנו נותנים משהו לבני הרצליה לעשות.

משה פדלון: משלמים להם כסף.

ירון עולמי: אני אומר, זה כסף שהולך לאנשים שלנו, מה זה משנה?

משה וקנין: אני גם כן חושב, מסכים עם ירון, שזה מוקדם מידי לקבוע אם זה כדאי לא כדאי, המהלך של הצילום בטלוויזיה, מבחינה שאנחנו כולה חודשיים במועצה. תן לזה טווח יותר ארוך, לפחות שנה ניסיון, ואז נבחן את זה מחדש.

(מדברים יחד)

משה וקנין: כמו שאמר ירון אם זה יהיה יותר נגיש, ויותר מפורסם, אולי כן יראו את זה, אבל זה מוקדם מידי אחרי חודשיים לקבוע דבר כזה, להוריד את זה.

דידי מור: קוממי, בבקשה.

יוסי קוממי: אני חושב שזה דבר חשוב שזה יישאר, פשוט, שזה יהיה יותר נגיש לתושבים. ואם זה היה יותר נגיש, אני משער שכולם יסתכלו על זה, וזה חשוב.

משה פדלון: אוקי, טובה.

טובה רפאל: פעם היה שפתוח לציבור ויכול להגיע הציבור לפה, הייתה שקיפות. היום השקיפות היא במקום אחר, ואני חושבת שאנחנו צריכים להתאים את עצמנו לעניין הזה, ושהצילומים האלה יעלו לאתר העירייה, ושכל אחד יוכל להיכנס, לא צריך לבוא ולבקש, מי בכלל יודע שצריך לבוא ולבקש? זה צריך להיות נגיש. ואני חושבת שבגלל תקציב העירייה שלנו, זה ממש זניח, בעיקר אם זה באמת טלוויזיה קהילתית. אין לנו במה להתבייש. ואין לנו מה להסתיר, והישיבות שלנו,

יחיעם השמשוני: אם זה היה ישיבות מועצה של שלושת רבעי שעה, אין בעיה, אבל זה ישיבות של שעתיים, שעתיים וחצי,

טובה רפאל: יחיעם, אני הפרעתי לך לדבר: אנחנו פה נבחרו הציבור, וזכותו של הציבור, (מדברים יחד)

טובה רפאל: סליחה, המנכ"ל, אני לא הפרעתי לך. אנחנו פה נבחרו הציבור, וזכותו של הציבור לראות איך מתנהלות ישיבות המועצה. ואנחנו דנים פה ומה אנחנו מאשרים פה, ומה דעתנו על כל מיני דברים. ואני לא רואה סיבה שאנחנו נסתתר, בעיקר כשזה עלה לישיבת המועצה, והמועצה אישרה את זה. אז אני חושבת שאפשר לתת לזה הזדמנות כן, וכן לחשוף את זה בפני הציבור. אנחנו בעידן שפותחים את המערכות ולא סוגרים אותן.

דידי מור: צדיקוב, אחר כך תום.

אלעד צדיקוב: אני לא חושב שמדובר פה על עניין של הסתרת מידע, להפך, אבל יש לנו גם כנבחרו ציבור אותה חובה מדויקת, שטוענת גברת רפאל, שאנחנו צריכים גם לדעת לעבוד כמטה רזה. עכשיו, אם זה בר ביצוע וזה נגיש לציבור, מצוין. בואו נעשה את זה. ואגב, במקום הזה, יש פה נציג דוברות? אז אני רוצה בבקשה בהזדמנות הזאת לומר, שבתור אחד שכן מחפש מידע באתר העירייה, אני בטוח שהמשימה שלכם זה משימה לא פשוטה, יש המון מידע, ולשקף אותו באתר אינטרנט אחד ויחיד זה משימה מאוד מסובכת, בתור אחד שמבין קצת אינטרנט. אבל אני חושב שאפשר לעשות עבודה טיפה יותר טובה, תחום החיפוש לא עובד מספיק טוב, הרבה דברים מאוד קשה למצוא, הרבה דברים, הם קבורים תחת המון רמות מידע, הניווט קשה, אני בטוח שזו משימה מסובכת, אני חושב שאפשר טיפה לשדרג את העניין הזה. ואני מצטרף פה לדעה של כולם. אחת שמצלמים, לשקף באתר. אם אין שיקוף באתר, זה כאילו לא צילמנו, ואז לקחנו 25,000 שקל וזרקנו לפח. והראייה שמר לונדון עשה בדיקה, אף אחד לא ביקש, כאילו זרקנו כסף לפח.

דידי מור: כן, תום.

תום סטרוגו: תראו, אני לא חושב שאפשר ללכת יותר אחורה, ברגע שזה כבר קרה, זה

מתאים למה שהיום כולנו מכירים, של שקיפות, ואתה לא יכול היום, אחרי שכבר יש צילומים, לבוא ולהגיד, השקיפות תהיה מושגת באמצעות הסטנוגרמה, כי זה מה שהחוק מחייב. אנחנו צריכים להיות העיר שמובילה ולא העיר שנגררת. הנושא של נגישות זה פה הקושי, כי הרי אם באמת זה לא מופיע בשום מקום, אף אחד לא יודע לגשת ולקחת, ואז זה באמת מיותר, מה שצריך לצאת מפה היום זה א', החלטה שזה נשאר, ו-ב', החלטה שזה גם נכנס לאתר העירוני במקום שניתן לגשת אליו. אז אני מניח שזה יראה אחרת, מעבר לזה, אני חושב שהערך שכולם יודעים שזה קיים, גם אם אין פנייה רחבה, הוא חשוב כשלעצמו.

דידי מור : אוקי.

עופרה בל : אני רק רוצה לשאול על שום מה זה הגיע?

משה פדלון : כי המועצה החליטה לצלם ואנחנו רוצים לבחון את זה.

עופרה בל : לא, למה זה הגיע עכשיו לבטל את זה? יש סיבה.

משה פדלון : לא אמרנו לבטל, אנחנו מעלים את זה כהצעה, לבטל או לא לבטל.

עופרה בל : כן, אבל ההצעה באה מאיזשהו מקום, מישהו העלה אותה, נכון?

משה פדלון : מר לונדון העלה אותה.

עופרה בל : מר לונדון העלה אותה, אוקי, הבנתי.

יוסף לונדון : רבותי, אני העליתי את השאלה הזאת כשאלה.

משה פדלון : יש עוד דוברים?

יונתן יעקובוביץ : הייתי רוצה לשאול רק שאלה אחת את ירון ואת תום, שקיפות, ובכלל, כל

מי שדיבר פה על שקיפות, כשיש הקלטה, זה מבחינתכם לא מספיק שקוף?

תום סטרוגו : אני חושב שהיום, בעולם שלנו, בעולם שלנו, כשאתה כבר רגיל כל דבר

לראות אותו, אז לבוא ולשלוח מישהו או שישמע או שיקרא סטנוגרמה, זה

נראה לי קצת ארכאי. וגם אין סיבה שלא.

(מדברים יחד)

יונתן יעקובוביץ : אני מסכים אתכם לגמרי שאם כבר יש הקלטה היא צריכה לעלות לאתר.

משה פדלון : יש לי בקשה, יש לנו עוד הרבה מאוד נושאים, מה שאני מציע, שאנחנו נאריך

את הצילומים בעוד חצי שנה. נבחן את זה מחדש. יהיה ביקוש, נדע.

(מדברים יחד)

יוסף לונדון: הנושא הזה קיים, ואני חושב שדברים שמתבצעים מידי פעם, מותר לשאול שאלה, ואני לכן שאלתי את השאלה, מבלי לחוות דעה לדעת, א', עלויות, ב', הביקוש. העלויות אמרתי, את הביקוש אמרתי, אני סבור שהצילום במתכונתו הנוכחית זה לזרוק כספי ציבור לטמיון. אני ממליץ, בשיקול דעת ראש העיר וחברי המועצה, שני דברים, א', כיוון שבמצב הנוכחי אין ביקוש והכסף נזרק, לחסוך על כספי ציבור ולבטל לאלתר את הצילום, ב', להקים וועדה מיידית שתבחן את האפשרויות ואת העלויות של העלאת הצילום באינטרנט, לבדוק עלויות ולבחון, אם זה בר ביצוע והעלויות מתקבלות על הדעת, אני הראשון שאתמוך, כיוון שאני חסיד של השקיפות. אבל שקיפות רק לשם שקיפות, ולזרוק כספי ציבור לטמיון, אני הראשון שאצביע נגד.

משה פדלון: אוקי, מי בעד ההצעה להאריך את הצילומים בחצי שנה, ובמקביל גם להקים וועדה שתבחן את כל הסוגיה.

דידי מור: פה אחד.

צביקה הדר: אני נמנע.

דידי מור: הדר נמנע.

משה פדלון: סעיף הבא.

מינוי עוזר אישי לסגן וממלא מקום ראש העיר

דידי מור: מינוי עוזר אישי לסגן וממלא מקום ראש העיר. הדברים כאן רשומים, צירפתי לכם גם את הכללים של משרד הפנים בעניין הזה. האם יש שאלות?

משה פדלון: מי בעד? נגד? אין, נמנעים, אחד נמנע.

(מדברים יחד)

הסכמי שכירות

דידי מור: יש לפנינו שני הסכמי שכירות וגברת לאה סודובניק, הממונה על הנושאים,

תציג אותם בקצרה, בבקשה.

לאה סודובניק: מובאים לאישורכם שני הסכמי שכירות בגין שני חוזים שנחתמו על ידי שני מפעילים. המכרזים פורסמו כבר לפני כשנה, והזכיינים כבר חתמו על ההסכמים בתחילת אוגוסט. החוזים, למעשה, מובאים לפניכם לאישור, למרות שוועדת מכרזים כבר אישרה אותם, מכיוון שקיימת אופציה של הארכת הסכמי השכירות לשמונה שנים.

צביקה הדר: בשניהם?

לאה סודובניק: בשניהם.

צביקה הדר: כי אני לא קיבלתי את השני, רק שנייה.

לאה סודובניק: בשניהם זה מתחיל בשנתיים, זה זהה בשניהם.

צביקה הדר: אני קיבלתי חומר רק על אחד.

לאה סודובניק: שניהם זה שנתיים פלוס אופציה של הארכה מידי שנה, עד שמונה שנים. לחוזים מעל חמש שנים, צריך לבקש אישור מועצה ואישור משרד הפנים.

דידי מור: טוב, הסכם ראשון, מי בעד? מי נגד? נמנעים? אחד נמנע. הסכם שני, אותו דבר? אחד נמנע. תודה רבה.

פרויקט פינני בינוי מעונות שרה

דידי מור: פרויקט פינני בינוי מעונות שרה. החברה שליוותה את הפרויקט הזה מטעם אגף ההנדסה נמצאת פה, וברשותכם, תהיה מצגת קצרה על גבי המסך, לגבי הפרויקט. כל הנתונים שקיבלתם רשומים, אבל בנוסף לזה, נציג את זה גם בעל פה. בבקשה, המהנדס, בבקשה.

מייק סקה: שלום לכולם. פרויקט של פינני בינוי במתחם של מעונות שרה הוא פרויקט על מתחם של כ-15 דונם, ומה שאנחנו נציג לכם היום, בהתאם להחלטה של וועדת המשנה שהתקיימה ב-1.1.2014, זה לאשר בעצם הסכם התקשרות של העירייה עם משרד השיכון, תכף אני אסביר במה מדובר. ומיד לאחר מכן, במידה ותאשרו לנו את ההסכם התקשרות עם משרד השיכון, להכריז על המתחם כאל מתחם שפטור מהיטל השבחה. ואם יהיו לכם שאלות על

הנושאים האלה, אז אני אשמח לענות. במהרה אני פשוט הולך להציג לכם את המתחם. אני רוצה להגיד כמה מילים על פינוי בינוי, אבל ראשית כל, אני צריך להודות לצוות של אגף מהנדס העיר שיושבים שם, בראשות אדריכלית העיר, הדס, ואדריכלית תמר, שהיא בצוות תכנוני, והשמאים שלנו, יעקב, רעות, ליועצת המשפטית, ענת, ולצוות שלה, הם ביחד עבדו מאוד קשה על מנת שנוכל להגיע לטיוטה של הסכם. וכמובן, למשה צור, יש לנו פה את אדריכלית, סימה, שהיא תעזור לי להציג את המצגת. פרויקט של פינוי בינוי בעצם ... נושאים המורכבים ביותר בהתחדשות עירונית. יש לנו כמה ... בהתחדשות עירונית, הכי פשוט זה תמ"א 38, יש שיקום של תשתיות ואחרים, ופינוי בינוי, זה בעצם לקחת אנשים שגרים במקום, ולהגיד להם, אנשים נחמדים, אתם מכאן הלאה תגורו במקום אחר, לתקופה שהיא, במקרה הטוב ארוכה וממושכת, במקרה הלא טוב, לא ידועה. ובמקום שלהם אנחנו בונים בתים חדשים, מודרניים, משוכללים, ואז אחר כך חלקם חוזרים עוד פעם לבתים האלה, חלקם לא. וכמובן, הפרויקט הזה מממן את עצמו על ידי כך שמתווספות דירות חדשות, שבאה אוכלוסייה חדשה וממלאה אותם. המתחם שלנו נמצא בין הרחובות עצמאות ורחוב בר אילן. הוא מגיע, עוד מעט אני אסביר, עד רחוב ריינס, בגדול, מדובר על מתחם של 19 דונם, שבו מחולק, אנחנו חילקנו פה לשלושה מתחמים, מתחם צפוני, שכרגע היום אנחנו לא מציגים אותו בגלל המורכבות שלו, מתחם מרכזי ומתחם דרומי. לפי התוכניות בניין עיר שבתוקף, זה המצב המתוכנן, יש לנו שטח, יש לנו שטח לבנייני ציבור. הנושאים שנכנסים לפינוי בינוי, במקור, מדובר על דירות למגורים, מי שמסתובב במקומות האלה רואה את האיכות של הבנייה, את מצבם של אותן דירות, והמצב היוצא הוא שונה מהמצב הנכנס. אם היום, במקרה, במתחם הזה יש לנו מגורים ושצ"פ, זה המצב הנתון, אנחנו משערים שבסופו של התהליך אנחנו נצא גם עם מגורים, גם עם מוסדות ציבור, גם עם שצ"פים ואולי אפילו שטח מסחרי. כאן יש לנו את החלוקה של השלושה מתחמים, פה יש בניין אחד שאנחנו מוציאים אותו

החוצה והוא לא נכנס לפינוי בינוי. מילה שלא אמרתי קודם על פינוי בינוי, על מנת שיתמלאו התנאים לפינוי בינוי אנחנו צריכים, קודם כל, נכונות של האנשים להיכנס לפרויקט, זה התחייבות שלהם, המחויבות, אנשים מתארגנים באמצעות קבלנים או יזמים, במקרה שאנחנו מציגים היום, היוזמה של הפרויקט הוא על ידי העירייה, אנחנו יוזמים את הפרויקט, אנחנו מובילים אותו, אנחנו מתכננים אותו. אנחנו נשתף את הציבור בהמשך הדרך, אנחנו רק בשלבים הראשונים של הפרויקט ... של התוכנית תהיה מוכנה עוד כך וכך זמן, אנחנו נציג אותה לציבור ונגיד, חברים, זו התוכנית, תחפשו לכם יזם או קבלן ותבנו את הפרויקט. אז יש לנו ככה, את השלושה מתחמים, המתחם הראשון, שהוא מתחם הדרומי, מצב הנכנס של הפרויקט, 36 יחידות דיור. שגודל ממוצע של דירה הוא 83 מטר. במתחם השני, שהוא טיפה יותר גדול, יש לנו 44 יחידות נכנסות, אבל כאן הדירות הן יותר קטנות. המתחם השלישי, שהוא כאן, הוא מורכב יותר, אתם תראו את זה עוד מעט בהדמייה שאנחנו הכנו, בניתוח שאנחנו עשינו, יש פה יותר יחידות דיור, יש 102, בשטח לא בהכרח גדול יותר, ולכן זה מוביל אותנו למצב שאם אנחנו רוצים להפוך את הפרויקט הזה לכלכלי, אנחנו חייבים לצופף יותר,

משה פדלון : לעלות לגובה.

מייק סקה : לא תמיד, ולכן, יכול להיות שהמשמעות של הצפיפות יתר לא תיתן לנו תוצאה איכותית יותר. פה אנחנו התחלנו להתקדם. התהליך של פינוי בינוי מחולק לשני מסלולים, כרגע, היום אנחנו מגישים לכם את המסלול הציבורי, אבל גם קיים המסלול הפרטי. היום על שולחנו נמצאים מעל 20 אתרים של פינוי בינוי, זה אחד מהם. הפרויקט הזה הוחלט לקדם אותו במסלול הציבורי, במסלול הציבורי אנחנו בעצם התחלנו לנתח את המצב של כל אחד מהמתחמים, ואנחנו הגענו למצב, אולי תשמעו את הנוסחה הזאת הרבה פעמים, בפרויקטים הבאים שאנחנו נציג לכם, של הפינוי בינוי, מה הרף של הכדאיות הכלכלית כדי שהפרויקט הזה יתרומם. עכשיו, המספר הזה הוא מאוד בעייתי, הוא לא רק נוסחה חשבונאית שאומר שאם אני נכנס עם דירה

אחת ויוצא עם שלוש, הקבלן יהיה עשיר והתושב יקבל את הדירה הטובה ביותר. המספר הזה מגלם בתוכו הרבה מרכיבים, אחד מהם, והוא אולי מבחינתי כמהנדס העיר, החשוב ביותר, זה איכויות הבנייה שאנחנו יוצרים לאחר התהליך. חלק מכם אולי שמעתם בעבר על מתחם הנדיב, מתחמים כאלה שקמו ונפלו ונבדקו ונבחנו, וכאלה ואחרים. הפרויקטים לפעמים נופלים לא בגלל הכדאיות הכלכלית, אלא בגלל ההשפעה העירונית שלהם על המתחם ועל העיר כולה. אז אנחנו הגענו לנוסחה שהיא עובדת לא רע היום, שנותנת לנו את המכלול של השיקולים, פלוס, פלוס, פלוס. אם אחד לשלוש זה אומר, על כל יחידה נכנסת, יוצאות שלוש. הגודל, המינון, החלוקה, זה משהו שאנחנו נמשיך לפתח אותו בהמשך, אבל המספר אחד לשלוש בעצם אומר שמבחינתנו, כעיר, אנחנו מכניסים מתחם מבונה חדש, שהוא משתלב היטב בעיר. מבחינת אותו יזם, המספר הזה מבוסס גם על בדיקות שמאיות וכלכליות שאנחנו עשינו, הוא לא מפסיד. בשני המתחמים אתם רואים שאנחנו יכולים ומצליחים להשתלב עם אחד לשלוש, במתחם השלישי, שאני לא מציג לכם אותו היום, אנחנו עוד לא הגענו לנוסחה מנצחת, ולכן אנחנו לוקחים לעצמנו עוד טיפה יותר זמן כדי להמשיך לנסות. פה אנחנו מציגים לכם בעצם את המצב של שטח נכנס מול שטח יוצא. אם אנחנו מדברים שבתחילת הדרך אנחנו נכנסים עם שטח מבונה של 8,000 מטר, קרקע של 8,000 מטר, אנחנו יוצאים עם קרקע למגורים של שש דונם בלבד. המספר הזה יכול לבוא ולהטעות, כי אנחנו לא נותנים יותר קרקע למגורים, אנחנו נותנים יותר צפיפות, אז אנחנו יכולים להרשות לעצמנו להקטין את הקרקע ולהוסיף את הצפיפות ולהגדיל את הצפיפות. המספר המעניין הוא השטח הציבורי, השטח הציבורי הנכנס הוא דונם וחצי, ואנחנו יוצאים עם שני דונם וחצי. זאת אומרת, אנחנו מוסיפים. והנושא הפשוט, התוספת שלא הייתה קיימת קודם, זה הנושא של הכבישים. משהו שאתם צריכים לדעת לפני שאתם תצביעו האם לאשר או לא לאשר את הפטור מהיטל השבחה, שאני אסביר אותו וגם את הנושא של ההתקשרות עם ההסכם עם משרד השיכון.

הפרויקטים של התחדשות עירונית במסלול של פינוי בינוי הם פרויקטים בעיקרם עבור העיר, חברתיים, כי זה פרויקטים שאנחנו, אתם, הולכים אולי להצביע לתת לאנשים האלה פטור מהיטל השבחה, מצד אחד, אין הכנסות, אבל מצד שני, אנחנו הולכים לבנות עבור הפרויקט הזה תשתיות. תשתיות מאוד יקרות ומאוד כבדות, כבישים, מערכות. ופה אתם רואים, אחד מהאלמנטים שמתווסף לנו, שזה דרך. אם קודם לא הייתה לנו דרך מספקת כדי לבוא ולקיים את השכונה, לפי הניתוחים שלנו, אנחנו צריכים להוסיף דרך. דרך זה לא רק מדרכה ואספלט, זה כל מה שקשור לזה. וזה הרבה תשתיות וזה עולה כסף עירוני. פה אתם רואים את התוצר הראשוני לפני התכנון. התוצר הראשוני מדבר על מתחם אחד ועל מתחם שניים, בניינים של שמונה עד תשע קומות. בנייה סבירה, אני אסביר למה היא סבירה למקום הזה, ואתם רואים פה איזשהו משהו בצללית, במתחם השלישי. זה הנתונים הראשוניים שלנו. לא סתם אני מביא את זה בפניכם, אלא שתדעו מה מחכה לנו בעתיד, אנחנו נרצה לעשות בכל מקום פינוי בינוי.

בסוף, תנו לו לסיים. : משה פדלון :

במתחמים האלה, שזה אחד ושתיים, אני מזכיר לכם, אנחנו נכנסנו עם 30 ומשהו יחידות, 44 יחידות ואנחנו יוצאים עם פי שלוש על כל אחד מהם. אנחנו מוסיפים את השטחים הציבוריים, כגון, גני ילדים, שעד היום אנחנו אתם הורגלתם לראות אותם כשטחים חומים, גני ילדים תמיד זה איזשהו משהו אי שם שאנחנו אמורים להגיע אליו, פה אנחנו הולכים לפי שיטה חדשה שמאוד מקובלת בעולם שלנו, של היום, של התכנון, של להכניס את מוסדות הציבור בתוך הבנייה הכוללת. זה מה שנקרא, עירוב שימושים. אנחנו מערבבים את השימושים, מכניסים את כולם בסלסלה אחת ומוציאים מוצר אחד גדול, שכולל את זה בתוכו. הכוונה היא גם לעשות למטה מינון קטן של מסחר, כדי לתת לפרויקט הזה גם את הכדאיות שלו, וכמובן, את השטחים הציבוריים. כאן אתם רואים את הצפיפות מנצחת. אני מראה לכם פה, בניינים שעוטפים את המתחם, ופה חשוב לציין, בכל מקום היום שאתם

רואים בעיר הרצליה בניינים של ארבע קומות, שהם נבנו לפני 1980, תדעו לכם שיש להם פוטנציאל לעשות תמ"א 38, שבהמשך יום אחד, אנחנו קבענו בפברואר, יום כזה שאנחנו נציג לכם את כל הדברים האלה. ניתן בפוטנציאל לבוא ולהוסיף שלוש קומות. או שלוש וחצי קומות במקרים מסוימים. זה אומר שבניין שאתם רואים אותו היום ארבע קומות, מחר בבוקר הוא יכול להיות, מבלי שום מאמץ, בלי תוכנית בניין עיר, סך הכל בקשה להיתר שאצלנו מאושרת תוך חמישה חודשים, שבע וחצי קומות. שאנחנו לוקחים שהבניין הזה יכול לגדול בשבע וחצי קומות, ואנחנו באים עם מתחם של פינוי בינוי אחד לשלוש ומגיעים לשמונה, תשע קומות, אז אנחנו מבינים שזה מסתדר לנו. כשאנחנו לוקחים את המתחם השלישי, שהיום אני לא מציג אותו, וכבר אמרתי שלוש פעמים שאני לא מציג אותו, אבל אני מראה לכם אותו, זה כדי שתבינו מה המשמעות של מתחם שהוא מאוד דומה, שיש הרבה יחידות קיימות, ופה אם אתם זוכרים, יש 102 קיימות, בניגוד ל-44 שיש כאן, תראו מה ההבדל. אותו רחוב, אותו מתחם, אותו גודל שטח, אבל השינוי הקטן הוא שבאחד יש 100 יחידות דיור קיימות ובשני 40. זה מה שמכתיב לנו מכפלה של אחד לשלוש. לסיום, אנחנו היום מציגים את הפרויקט, בהמשך להחלטה של וועדת המשנה, שהחליטה בראשית חודש ינואר לקדם את הפרויקט הזה. זה אחד מתוך 20 פרויקטים שאנחנו מקדמים. אנחנו מבקשים היום מכם לאשר לנו את הסכם ההתקשרות מול משרד השיכון. אחד מהסעיפים של ההסכם מול משרד השיכון הוא שהעירייה מחויבת לקחת מנהלי תכנון, מנהלי פרויקטים, הסעיף הזה טרם נסגר, הוא ייסגר בעוד כמה ימים, כי הייתה לנו וועדת מכרזים לפני כמה ימים, מנהלי פרויקטים הגישו לנו הצעות ואנחנו טרם העברנו את המסקנות עם ההמלצות מי הזוכים ומי לא הזוכים, ייקח עוד כמה ימים. משרד השיכון נתן לנו אורכה של שבועיים, כי הם יודעים שאנחנו מקיימים את הישיבה של מועצת עיר היום על מנת שנוכל להשלים את הטיפול, את ההחלטה שלכם ולהעביר את כל המסמכים, ובמקביל, אנחנו מבקשים מכם, אם אתם

תסכימו, כמובן, להכריז על פטור ממכרז על המתחם. אם יהיו לכם שאלות מה זה, פטור מהיטל השבחה למתחם, סליחה. אם יהיו לכם שאלות לגבי מה זה פטור מהיטל השבחה, מה זה היטל השבחה בכלל, השמאים שלנו נמצאים כאן, שיענו לכם על כל השאלות ושתקבלו את ההחלטה הנכונה.

משה פדלון : תודה למהנדס העיר, שאלות.

טובה רפאל : יש לי שאלה.

(מדברים יחד)

טובה רפאל : קודם כל, אני מברכת, זה נשמע התחדשות מאוד יפה באזור של מרכז העיר. זה נשמע מאוד יפה. אבל אני רוצה לשאול איך ייראו פתרונות החנייה. זה בעייתי כבר היום. אז אם חשבו על זה, אם יש פתרונות אני אשמח לשמוע. כמובן, אני מבקשת את ההסבר על נושא היטלי השבחה.

מייק סקה : לגבי פתרון חנייה, בכל פרויקטים של פינוי בינוי, או עיבוי בינוי, תשמעו בהמשך כמה שמות מאוד יצירתיים לסוג הזה של הפרויקטים, החנייה היא תמיד תת קרקעית. במתחם הזה כבר נבדק האפשרות לעשות חנייה תת קרקעית, אבל צריך לקחת בחשבון שאורך חיים של תכנון של פרויקט כזה, לא שבוע ולא שבועיים. כשאנחנו התחלנו אותו לפני שנה וחצי, שנתיים, היה תקן מסוים, יכול להיות כאשר אנחנו נסיים אותו, יהיה תקן אחר. בדרך יכולים לקרות כמה דברים, אחד, שאתם תחליטו באחת מהשיבות הבאות, למשל, לצמצם את כמות המכוניות שאתם מבקשים בכל מקום ומקום על מנת לעודד תחבורה ציבורית, והדברים האלה הולכים ביחד. היום, לפי התקן הנוכחי, כל החנייה היא בתוך המתחם, תת קרקעית. וזה בדוק בשלב הנוכחי של העיר.

משה וקנין : אני רוצה להגיד משהו, אני גר קרוב למתחם הזה, יש שם, מקביל למתחם הזה שאתה מציין פה, יש את בית ספר בר אילן, בית ספר ממלכתי דתי, המתחם הזה, נכון לעכשיו, הוא בלתי ניתן לנסוע שם ברכבים, מרחוב הס ימינה לרחוב בר אילן, הוא פקוק כל היום, בצהריים ובערב ואחרי צהריים ולקראת צהריים, יש שם מצב קוסטרופי של תחבורה, ולהוסיף עוד דירות,

בלי קשר לחנייה, המעברים של הרכבים שיעברו וייכנסו ויצאו מהאזור הזה, זה יהיה קטסטרופה לחלוטין. עכשיו, איך אתה מכיל את הכביש, לא יודע, עושה דרך מעבר, אנשים יצאו וייכנסו למתחם הזה, ולהכפיל את זה פי ארבע שנים,

מייק סקה: אם לא שמעת לב קודם, אנחנו מוסיפים רק על הנייר, לפני שעשו את הבדיקות היותר מפורטות, כבר עשינו את הבדיקות שלנו עם יועצי תנועה שלנו, וגם יתווספו לנו בעתיד עוד כמה יועצים, אנחנו מוסיפים שטח לדרך. כשאנחנו מוסיפים שטח לדרך, ואנחנו לוקחים מתחם ומורידים אותו, אנחנו מוסיפים את הדרך על חשבון המתחם שאנחנו מורידים אותו. זאת אומרת, החשיבה היא לבוא ולתת פתרון של תוספת מגורים, רק בתנאי ובכפוף שנמצא את כל הפתרונות התשתיתיים המתאימים.

משה וקנין: הכביש של בית ספר בר אילן, הוא יורחב לרוחב?

מייק סקה: לא.

(מדברים יחד)

מייק סקה: נשמח לענות לך עוד שנתיים, עכשיו אני לא יודע.

צביקה הדר: אני, כיוון שמדובר פה בהיטלי השבחה, אני הייתי רוצה לשמוע את השמאים. האם נעשתה שמאות לפי התקן, האם הפרויקט הזה באחד לשלוש רווחי, עם ביטול, בהנחה של ביטול היטלי השבחה, או לא. תפרט קצת.

אייל דויד: אני אייל דויד, אני שמאי מקרקעין באגף התכנון. לא נעשתה בדיקה שמאית מפורטת, יש תקן של השמאים, תקן מספר 21, שנועד במיוחד לצורך תוכניות פינוי בינוי. נעשו בדיקות פנימיות שלנו ביחס גם לניסיון עבר בפרויקטים של פינוי בינוי בעיר. אבל השלב של בדיקה שמאית הוא שלב יותר מאוחר לפרויקט. המקדם שנקבע, יחס ההמרה של אחד לשלוש הוא בעצם היחס המינימאלי, בהתחשב שיינתן פטור מהיטל השבחה למתחם. אם לא יינתן פטור, יחס ההמרה הזה יקפוץ מעלה מעלה.

צביקה הדר: זאת ההמלצה שלך בעצם, שבאחד לשלוש, אם לא ניתן היטל השבחה, לא תהיה רווחיות סבירה לפרויקט.

- אייל דויד : נכון. רק בשביל לסבר את האוזן,
 צביקה הדר : המסקנה שלי נכונה שזה מה שאתה אומר?
 אייל דויד : כן. היטל השבחה ... לאישור תוכנית בקנה מידה כזה, ותוספת של 160 יחידות דיור, שזה היטל השבחה בעשרות מיליונים, אם לא יינתן פה פטור מהיטל השבחה, יחס ההמרה יצטרך להיות גבוה בהרבה, על כל ההשלכות של זה.
 משה פדלון : אוקי, תודה. בבקשה.
 יוסף לונדון : האם יש הערכה כמה עולה לעירייה העלויות של העירייה בפרויקט הזה. תכנון וכל הכרוך בזה?
 מייק סקה : תראו, בשלב הראשון, אם הספקתם לעיין בהסכם שאנחנו צירפנו מול משרד הבינוי והשיכון, בין השורות שמה כתוב שכל הנושא של תכנון, הקמה ואחזקה של התשתיות שיידרשו על מנת להקים את הפרויקט, הם על חשבון העירייה. אנחנו עוד לא שם, אנחנו סך הכל כרגע חותמים את ההסכם כדי שנוכל להתחיל לתכנן מפורט. מה זה מפורט? יש לנו כמה תחנות, נניח ואתם מחליטים היום, נניח, לאשר לנו את ההתקשרות עם משרד השיכון, ולתת פטור מהיטל השבחה. השלב הבא הוא להגיש את כל המסמכים תוך שבוע למשרד הבינוי והשיכון, לקבל מהם הכרזה. ברגע שהם מכריזים על המתחם יש לזה המון המון מרכיבים, אחד מהם רק שתדעו זה שברגע שאנחנו מכריזים ביחד עם משרד השיכון על מתחם, לא ניתן לעשות תוספות בנייה במקום, זאת אומרת, המקום הזה באותו רגע, הוא לא יכול להיכנס יותר לתמ"א 38, עד שנגמור את התהליך של התכנון. וזה החלטות, הם מאוד מרחיקות לכת, גם לאותם אנשים שגרים שם. כי אנחנו בעצם אומרים להם, זה תהליך של שנה וחצי, שנתיים, אתם לא יכולים לעשות תוספות בנייה. גם באותו משפט אנחנו אומרים לכם, חברים, מרגע ההכרזה, ערך הדירות שלכם כבר הוכפל באופן אוטומטי בגלל הספקולנטים שהולכים לעשות את הפרויקט.
 אלעד צדיקוב : מרגע שמה?

מייק סקה : מהרגע שיש הכרזה. דבר לגבי עלות התשתיות. מיד אחרי הכרזה אנחנו אמורים לקבל כספי תכנון ממשד הבינוי והשיכון, אנחנו בעצם מתחייבים במסגרת ההסכם הזה שאנחנו נוסיף, עלות התכנון לצורך העניין הוא 100%, משרד הבינוי והשיכון נותן לנו 92.2% מהעלות הכוללת של התכנון, אנחנו כעירייה משלימים את ה-7.5%, ואז, כשאנחנו מתחילים לתכנן אנחנו נדע בדיוק כמה עלות לנו התשתיות. בדרך יש הרבה תחנות של בדיקה שמאית וכלכלית. באיזשהו שלב גם אנחנו נדע אם הפרויקט הזה הוא כדאי, או התאבדות מבחינת העירייה. כי אנחנו בסופו של דבר נצטרך לממן את כל התשתיות האלה. ואז הפרויקט הזה יחזור עוד פעם לוועדה המקומית ולשולחן הדיונים, ולפני שהוא יקבל תוקף, התוכנית, אתם תשאלו את השאלות האלה ואנחנו נצטרך להוכיח שהפרויקט הזה הוא כדאי. א', הוא חייב להבחין במישור החברתי, כי המטרה של הפרויקט הוא חברתי. ב', שהפרויקט הזה לא יהיה יקר מידי לעירייה ושהיא לא תוכל לשאת אותו, ג', שמבחינת התשתיות אנחנו נוכל לספק את התשתיות האלה לאחר השדרוג שלהם, חלק כבישים וחלק תשתיות תת קרקעיות.

יוסף לונדון : כלכלית הוא לא יכול להיות אף פעם כדאי לעירייה.

(מדברים יחד)

עופרה בל : בעצם אתה דיברת על עוד שמונה מתחמים כאלה שיש לנו בכללי.

(מדברים יחד)

עופרה בל : בוא נאמר שמונה בזמן הקרוב, איך אנחנו עומדים, היום היציאות והכניסות לעיר, הלא זה מטורף, איך אנחנו מתכוננים מראש, כמו שיש לנו, למשל, בכביש החוף, שעד שלא יהיה מחלף רב מכר, אין אפשרות לבנות, איך אנחנו מכינים את עצמנו למצב שאי אפשר יהיה, זאת אומרת, חייבים להוסיף באיזשהו מקום עוד נתיבי תחבורה.

מייק סקה : הייתי מגדיר את השאלה הזאת שאלה של מיליון דולר. לפני כשבועיים, שלוש, לפני כשבועיים שלוש קיבלנו אישור עקרוני ממשד התחבורה להתחיל בתכנון מפורט של מחלף הרב מכר, ולצורך כך יש לנו את האומדן,

אנחנו מתכננים את המחלף ביחד עם רמת השרון, ולצורך העניין, אנחנו, יש לנו צוותי תכנון מאוד רציניים שכבר התחילו וקיבלו הנחייה ממני להתחיל לתכנן את המחלף. והצפי שלנו, עוד פעם, פרויקט כזה של פינוי בינוי, יש לו את הדינאמיקה שלו, הוא לא מחר בבוקר. וגם אותם 20 שצינתי קודם, הם מתחילים את הדרך, לא כולם מסיימים אותה, בגלל כל מיני שיקולים. אבל, הצפי שלנו זה שבראשית חודש ינואר, או פברואר 2015 נהיה במצב של פרסום מכרז להקמת מחלף הרב מכר, שלב א'. הרב מכר מחולק לשני שלבים, שלב א' ושלב ב', שלב א' זה השלב המצומצם, שנותן פתרון כמעט מלא לצרכים של עיריית הרצליה, ושלב ב' זה שלב יותר מתקדם, שאנחנו נעבור את ה-150,000 איש, אנחנו עוד לא שם, אנחנו סך הכל היום 100,000 איש, ואנחנו מתקרבים. אז מבחינת הבדיקות התחבורתיות, יש לנו את ההשלמות. זה לא רק הרב מכר. יש לנו את התוכנית תב"ע תחבורתית שלנו, שמסדירה לנו גם דרכי התנהגות עתידית מבחינת התחבורה הציבורית, בין היתר, ה-BRT, אנחנו חתמנו הסכם, בין הערים הראשונות שחתמו הסכם עם משרד התחבורה, להתחיל עוד כמה שבועות, אולי חודש, חודש וחצי, לביצוע השלב הראשון של ה-BRT, מי שלא יודע מה זה BRT, זה נתיב של תחבורה ציבורית למוניות. עכשיו, הוא אמור, השלב הראשון אמור לחבר אותנו מרעננה לכיוון המרינה, סליחה, מכפר סבא, דרך רעננה, לכיוון המרינה, דרך שדרות ירושלים. החלק הראשון נתחם לפני כמה חודשים הסכם, יש כבר קבלן זוכה, מחכים לקבל היתר בנייה מאיתנו, ברגע שאנחנו ננפיק היתר בנייה, הקבלן יצא לדרך לבנות. ברגע שמוסיפים את התחבורה הציבורית, את המחלף הרב מכר, את כביש 531, את כביש נתיבי ישראל, שהיום עובדים, יש לנו שני קבלנים, אייל סלע שעובד על כביש מספר 531, ואשטרום שעובד על כביש נתיבי איילון, כביש מספר 20, צפונה. ברגע שנשלים את כל הרכבת, ואני מתנצל מראש אם אני שוכח אחד מהפרויקטים, כי זה הרבה פרויקטים. את רכבת ישראל שמשנה את הנתיבים שלה ומוסיפה תחנות, והיא יותר ידידותית להרצליה, תוך כדי

תוספת של תחנה נוספת, אנחנו בעצם מקבלים מטרייה כוללת, הרחבה של כביש מספר ארבע וחיבור עתידי דרך פרויקט שרצוי או לא רצוי, שנקרא מש/1 תע"ש השרון, שדרכו אמור לבוא החיבור המזרחי העתידי שלנו לכיוון כביש ארבע. אנחנו מרושתים, שבעוד 20 שנה לא יהיו לנו בעיות תחבורתיות. הפרויקטים האלה הם לא למחר בבוקר.

תום סטרוגו : אני חוזר רגע לשאלה של העלויות, לא התכנון הזה, העלויות הכוללות של הפרויקט על העירייה. אם מאשרים עכשיו פטור מהיטל השבחה, אני מבין שזה פטור מלא. עכשיו, האם יש אפשרות בכלל, אני לא יודע אם קיימת כזאת אפשרות, לעשות משהו חלקי, כדי שכן ייגבה היטל השבחה מסוים שיוכל לממן את העלויות. כי אם זה פרויקט אחד מתוך 20, אז צריך להתחיל להכפיל ולהבין שהעירייה הזאת אולי לא תצליח להחזיק על הכתפיים שלה את כל הפרויקטים האלה, אם היא תהיה, כולנו הרי רוצים לעודד, המשמעות היא כמובן למנוע חסמים, אבל איפשהו העירייה הזאת צריכה לאשר את זה. ופה נשאלת השאלה מה ההיקף שלה, באמת, גם אם לא מתוכנן עד הסוף, אבל היקף צפוי של דבר מהסוג הזה. ואיך בכל אופן אפשר להגיע למצב שהיום אנחנו יודעים כבר שהפרויקט הזה יוכל להחזיק את עצמו מבחינת העירייה.

מייק סקה : ראשית, אין חלקית, יש הכל או כלום. זה פרויקט חברתי, אני אמרתי קודם שהפרויקט הזה, יש לנו פרויקטים טיפה יותר וותיקים, יש לנו מאוד חדשים שהתחלנו אותם לפני חודש או חודשיים. הפרויקט הזה התחיל את דרכו ב-2011, רק היום אנחנו מביאים אותו, שלוש שנים לאחר מכן, למועצת העיר. הדרך שלו עוד ארוכה. הפטור של היטל השבחה הוא בא להגיד לאותם תושבים, שבדרך כלל מרוכזים באותם שכונות שקשה להם לבוא ולעשות אפילו תמ"א 38, אנחנו אתכם. אנחנו לא נעמיס עליכם עוד מטלה שאתם לא תוכלו לעמוד בה, גם קשה להם להתארגן, גם אין להם לפעמים את היכולת הכלכלית לבוא ולעשות פרויקט של תמ"א 38 לבד. הפרויקט הזה, עם הכרזה שלכם, זה בא ואומר שני דברים, אחד, מבחינה חברתית, אנחנו בעד פינוי

בינוי, שתיים, אנחנו רואים בשכונה הזאת פוטנציאל להתחדשות עירונית, על ידי אותם אנשים, על ידי תוספת של אנשים אחרים. השיקול הכלכלי, אם הייתם שואלים אותי, הוא במקרה הזה מאוד חשוב.

תום סטרוגו : מה ההיקפים גרוסו מודו.

מייק סקה : אני לא יכול להגיד לך עד שלא נבדוק, אני יכול להגיד לך מה היקפי התכנון, רק התכנון יכול לעלות של השכונה הזאת כמה מיליונים טובים. בין שלוש לארבע מיליון שקל.

עופרה בל : מיליונים טובים זה 20 או ארבע?

מייק סקה : רק תכנון של השכונה יכול לעלות בין שתיים לארבע מיליון שקל.

טובה רפאל : אני רוצה רגע להבין, אתה ביקשת פטור מהיטל השבחה לדיירים הקיימים היום, או פטור מהיטל השבחה לקבלנים שיבנו גם אחד לשלוש?

מייק סקה : השבחה, הפטור של השבחה הולכת לבעלי הנכס, הוא לא הולך למישהו שלא קיים. זאת אומרת, אותם אנשים שרשומים היום כבעלים, הם מקבלים את הפטור מהיטל השבחה. אחר כך יהיה באמצעות יזם או קבלן, אבל בסופו של דבר זה מגולגל עליהם, כי הם לא יצטרכו לשלם אותו.

צביקה הדר : נעשה איזה ניסיון ליצור סדרי עדיפויות בין ה-20 האלה?

מייק סקה : בוודאי. לכן אנחנו מביאים את הראשון היום כאן, יש לנו עוד כמה, אמרתי קודם, שיש לנו שני מסלולים, את המסלול הציבורי, זה אחד מהם, ואת המסלול הפרטי. במסלול הפרטי אנחנו כבר שחררנו כמה מתחמים בשקט ובשקט, אולי שמעתם על מתחם מנדבלט בזמנו, אולי שמעתם על מתחם רמבם בזמנו, שהעברנו אותו בוועדה המקומית לפני חודש וחצי, או חודשיים. אלה רצים, אל אלה יש פטורים אחרים שמתבקשים, בנושא של מיסוי. שזה לא אנחנו. המדינה באה ואומרת, אני פוטר אתכם ממיסוי, לאותו קבלן ולאותם אנשים, כי הם מתארגנים לבד. כשאנחנו מארגנים אותם ואנחנו מובילים אותם, אנחנו, יחד עם המדינה אומרים, היטל השבחה זה הדבר היחיד שאנחנו יכולים לפטור, אין לנו פטורים אחרים, בטח לא בהיטלים ולא באגרות ולא בדברים אחרים.

מאיה כץ: אני רוצה להגיד משהו. קודם כל, אני רוצה לברך על הפרויקט, מייק, אני חושבת שהפרויקט הוא פרויקט נהדר, אני חושבת שהוא חשוב לעיר, ואני חושבת שפרויקטים מהסוג הזה ימשיכו לעודד גם משפחות צעירות וגם צעירים את הדור הבא של הרצליה, להגיע לעיר. ואני חושבת שזה חלק מהתמודדות עירונית שלנו, דווקא כרשות חזקה, ביכולת שלנו כן לחזק את הקהילה ואת הזיקה של צעירים לתוך העיר שלה, וכן לדאוג שהם, בצעד אופרטיבי, יישארו בתוך העיר ולא יחפשו חלופות בערים אחרות. רציתי להגיד גם לראש העיר, שגם כן הוביל את הפרויקט הזה, כל הכבוד. כי זה חלק מתפישת החזון שלו, ואנחנו גם כצעירים שמייצגים פה במועצה ושותפים להחלטות האלה, אז, רוצים להודות לך שאתה מאפשר לנו את המשך המגורים שלנו בעיר הזאת, גם אם זה תהליכים שלוקחים הרבה מאוד זמן. אני חושבת שזו הראייה העתידית שהרצליה צריכה לראות כלפי קליטה של צעירים והשאתם בעיר.

משה פדלון: לא מובטח שהמחיר יהיה נמוך.

אלעד צדיקוב: זהו, זה בדיוק העניין, בטוח שהמחיר לא יהיה נמוך.

מאיה כץ: תראה, בסופו של דבר, כשאתה מסתכל על האזורים של הרצליה, אין מה לעשות, הרצליה זו עיר שהעלות בה יקרה.

אלעד צדיקוב: לא, יש מה לעשות.

מאיה כץ: תשמע, גם כשאתה הולך על כל מיני הליכים של הקלות כאלה ואחרות, אז אתה רואה שיש איזושהי התקוממות נגד הנושא של ההקלות. אבל בסופו של דבר, כשיש לך אזורים מסוימים שבהם אתה יכול, במידה מסוימת, כי הם זולים יותר, לעומת אזורים אחרים שהם אזורי יוקרה יותר, אז זו היכולת שיש לנו.

אלעד צדיקוב: לא, אבל אם באה העירייה ואומרת, אני נכנסת לתוך פרויקט שבכלל לא בטוח שהוא שווה לי כלכלי, וכל זה כדי לחדש את פני העיר ולעשות יחס של אחד לשלוש, העירייה יכולה לומר, אני שומרת 15%, סתם מספר אקראי, מסך הדירות החדשות, שאותו אני משריינת אותו במחיר הנגיש לציבור

הצעירים שלי, כעיר הרצליה, בתוך הפרויקט שנעשה.

מאיה כץ: עשינו את אותו דבר כרגע בפרויקט של קיבוץ גליל ים, שלכל מי שלא מעודכן, במשא ומתן מאוד קדחתני וקשה, הצלחנו להוציא דירות משם, גם לבני מקום, לתושבי העיר, במחיר מפוקח והנחה, שזה משהו שלא היה קיים במתווה הקודם.

יוסף: כמה המחיר?

מאיה כץ: להשכרה, ומה זה למכירה? אז היה לך קרקע של קרוב ל-270 מיליון שקלים, וכל דירה הייתה עולה לך 2.2 מיליון, זה דירות לצעירים?

אלעד צדיקוב: לא.

מאיה כץ: אז בגלל זה המתווה של ההשכרה זה מתווה,

אלעד צדיקוב: את מכירה טוב כמוני מה זה מחירים לצעירים.

מאיה כץ: לכן אני אומרת שהמתווה שבסופו של דבר נוצר, כמתווה של השכרה לטווח ארוך, עם מחיר מפוקח, עם עדיפות לבני מקום, במסגרת היכולות שלנו, זה היה,

אלעד צדיקוב: אני לא מדבר על גליל ים, אני מדבר עכשיו על פרויקט כזה, אם העירייה באה ומעלה כזה מהלך, שלא בטוח שהוא כלכלי, מה שהעירייה ייתכן שהיא הולכת להשקיע כספים מתוך עצמה כדי לחדש את המהלך הזה, אם בסוף מישהו גוזר את הקופון זה עשירים,

מאיה כץ: אמר כרגע המהנדס שאתה רק מתחיל התהליך כדי להניע את כל המהלך הזה, בסופו של דבר.

אלעד צדיקוב: אין בעיה, אני בעד. אבל עכשיו זה גם השלב לומר שהעירייה הולכת לומר שאיקס אחוז מתוך הפרויקט, היא הולכת לשריין במחיר נגיש.

צבי ווייס: העירייה בנושא הזה,

(מדברים יחד)

צבי ווייס: העירייה בנושא הזה עושה מהלך חברתי מדרגה ראשונה. קודם כל, צריך לראות מי הם התושבים שגרים שמה, ובאיזה תנאים הם גרים שמה. ורק אם החלק הזה יבוא לידי פתרון, עשינו מהלך חברתי חשוב וגדול. לגבי

הצפיפות, שאתה אמרת, הפקקים, היום ברחוב בר אילן, עם כל השכונות שיש שמה, אין שום חנייה פרטית לדיירים הקיימים. כשהבתים האלה ייבנו, לכל בית תהיה חנייה לא על הכביש, אלא תת קרקעית, זאת אומרת שיהיה פה פתרון לצפיפות לשני תחומים, גם הכביש יורחב, והחניות הם לא יהיו על הכביש, אלא לכל דייר יהיה תת קרקעי, ולכן, בסך הכל הזכויות, ויותר מזה, גם בתוכנית הכללית שתוגש, אני מניח, מייק, יהיה 20%, או 30% דירות קטנות, שאנחנו עושים את זה היום בכל פרויקט. אפילו בגליל ים הצליחו, במשא ומתן שניהלו, כדי להביא לדירות קטנות. אם יהיה דירות קטנות, אז יהיה גם כן לזוגות צעירים. לכן, מי שיגיד היום,

(מדברים יחד)

יוסי קוממי: שחלק מהדירות, פשוט לקבוע מחיר מסובסד, כדי שזוגות צעירים, תושבי השכונות יוכלו לגור בהם. זהו.

(מדברים יחד)

משה וקנין: בנושא של התחבורה והמעברים של הכבישים שדיברת עליהם, לחשוב טוב טוב על התכנון של הכביש שבאמת יהיה רחב ויהיה נגיש. יש שמה אוטובוסים שעוברים לבתי ספר, הסעות שהולכים וחוזרים כל הזמן, אז ככה זה חשוב לקחת את זה בחשבון, את הגישה למתחם הזה, כי זה מתחם שנמצא במרכז העיר, זה לא משהו זניח.

מאיה כץ: משה, בוא תהיה חבר בוועדת תנועה ותוכל לראות את כל התוכניות ולהגיד מה ש-.

משה וקנין: לא, אני אומר את דבריי עכשיו פה, לפני שיהיה מאוחר מידי.

(מדברים יחד)

עו"ד בהרב: אנחנו צריכים לקבל בעצם שלוש החלטות. הראשונה היא, לפנות בבקשה להכריז על מתחם מעונות שרה כמתחם להתחדשות עירונית במסלול פינוי בינוי. החלטה שנייה היא לחתום על הסכם הכרזה על המתחם בין משרד הבינוי והשיכון לבין הרשות המקומית. והחלטה שלישית היא לפנות לשר הבינוי והשיכון, לשר הפנים ולבקש שלא תחול במתחם חובת תשלום היטל

השבחה.

דידי מור : כן.

משה פדלון : מי בעד? פה אחד.

(מדברים יחד)

המלצות וועדת שמות

דידי מור : הנושא הבא, המלצות וועדת שמות. יש שתי המלצות שאני מבקש לאשר אותן.

משה פדלון : מדובר בהמלצה מהקדנציה הקודמת.

דידי מור : כן, זה דבר שעוד לא הגיע למועצה. כאן יש הערות, שאלות?

אלעד צדיקוב : כן, יש לי הערות.

דידי מור : כן, מר צדיקוב.

אלעד צדיקוב : השמות, אני רוצה לומר משהו אחד, אחד השמות בשכונת שבים, זה שם הרב ששי, עכשיו, אני רוצה לומר, קודם כל, אני מאוד בעד להנציח אותו,

(מדברים יחד)

משה פדלון : יש את חכם ששי מיד התשעה. ויש את הרב יוסף ששי משכונת נווה ישראל.

אלעד צדיקוב : זה מה שלא הבנתי.

משה פדלון : מדובר בסמטה ליד גן הילדים שמה.

אלעד צדיקוב : זה מה שלא הבנתי, תודה רבה.

דידי מור : אוקי, שם ראשון, אייזק רוזובסקי, יש הערות? פה אחד.

טובה רפאל : אפשר לדעת מי זה?

דידי מור : תודה רבה.

טובה רפאל : מישהו יודע להגיד מי זה?

(מדברים יחד)

תבחינים של תמיכות

דידי מור : אוקי, אני עובר לנושא של תבחינים של תמיכות. חוות דעת משפטית

קיבלתם. ויש את כל התבחינים מצורף לזה. ואני מציע שנלך פרק פרק.

משה פדלון: הנושא של הכוללים יורד מסדר היום. אנחנו משאירים את כל היתר.

צביקה הדר: תבדוק אם למישהו יש התנגדות.

דידי מור: יש איזושהי התנגדות?

(מדברים יחד)

משה פדלון: חוץ מהכוללים, שהם, נדון בזה בישיבת הקואליציה, האם מקובל על החברים?

טובה רפאל: יש לי משהו קטן, רק לתשומת לב. הוועדה המקצועית, בנושא המלגות הורידה את הנושא של מלגות לתלמידים ממערכת החינוך העל יסודי בהרצליה, בעלי קשיים כלכליים, בטיעון שלא נקבעו קריטריונים מה זה קשיים כלכליים. אני, את הקריטריונים ואת כל הנושא וכל השינויים בתחום, אחרי שכתבתי, ישבתי עם היועצת המשפטית של הוועדה, ועם איילה, ואם הייתי מתבקשת לכתוב קריטריונים, אין לי שום בעיה במשפט וחצי לכתוב גם באיזה קריטריון מדובר. אז אני מצפה שאם יש בעיה כזאת, אז יגידו שיש בעיה, ומה הם הקריטריונים לתלמידים בעלי קשיים כלכליים. לא להסיר את זה בכלל מהעניין ולמחוק את זה מהסדר. אז שחברי המועצה יחליטו אם זה נשאר ונכתוב מה הם הקריטריונים הכלכליים, או מחליטים להסיר את זה. לא שמחר בבוקר אני יודעת שיש איזושהו תורם שרוצה לעשות מחר מטצ'ינג במלגות, אבל אני רוצה שתהיה האופציה הזאת, שאם בכל זאת מישו כן רוצה לתת מלגות לתלמידים ממערכת החינוך העל יסודית, בעלי קשיים כלכליים, אז שתהיה אופציה כזאת. אז פשוט אני מוצאת לנכון לעדכן את חברי המועצה שזה העניין, ושתהיה פה החלטה בעניין.

יונתן יעקובוביץ: זה לא קשור, אבל, להצבעה כרגע, נכון?

טובה רפאל: וודאי שזה קשור.

יונתן יעקובוביץ: אז אני לא מבין מסעיף 3.1 איך זה קשור.

טובה רפאל: הורידו את הנושא, סליחה, בנושא מלגות הורידו את הנושא של תלמידים

במערכת החינוך העל יסודי, בעלי קשיים כלכליים.

מאיה כץ: לא הורידו, לא הוסיפו.

טובה רפאל: זה היה והורידו. אני ביקשתי להוסיף והורידו.

יחיעם השמשוני: לא, זה לא היה אבל במקורי.

טובה רפאל: ביקשתי להוסיף והורידו, לא היה קודם, נכון.

משה פדלון: טוב.

טובה רפאל: בסדר, הבנתם מה אני אומרת.

תום סטרוגו: אני ישבתי בוועדת התמיכות, כחבר, בדיון שהוצג לנו כל הפורמט הזה, ההצעה שעכשיו גם מובאת לדיון, ולאור זה שהוגש ברגע האחרון, ולא רצינו לעכב את כל התהליך של האישור, אז היה נושא שמבחינתי הוא לא טוב, אני מעלה אותו כרגע בנושא שצריך להכיר ולדעת, ואני גם רוצה לשאול מה ניתן לעשות כדי לתקן. אני מדבר על העניין של הספורט העממי. כרגע, זה גם קשור לתקציב וגם קשור לתבחינים כאן. בהתרשמות שלי, ואולי אני טועה, אבל גם בהתרשמות של חברים נוספים בוועדת התמיכות, הספורט העממי זוכה לתקצוב חסר, לעומת הספורט התחרותי. אני גם רואה פה באחד הדיונים שהיו בוועדת התמיכות המקצועית, אז, חבר המועצה אלעד צדיקוב שואל למה זה, והמנכ"ל אומר שזו מדיניות העירייה. אז אני מעלה את הנושא פה כעניין של מדיניות. אני, באופן אישי, חושב שמדיניות העירייה צריכה להיות כזו שהיא צריכה לתקצב יותר את כל נושא הספורט העממי, ובטח שלא להשאיר אותו במתוכנת הנוכחית, שבעיני זה לא מספיק, כי בסוף האנשים, הספורט העממי זה מה שמגיע לילדים שלנו, או לנו, לאנשים עצמם, ולא לקבוצה של ספורטאים נבחרים. מבחינתי, כרגע, מה שיהיה כאן, זה לא טוב. לא טוב מספיק.

יחיעם השמשוני: אני מוכרח להגיד משהו.

משה פדלון: תן לו לסיים.

יחיעם השמשוני: סליחה.

תום סטרוגו: עכשיו, כיוון שכמו שאני גם מבין, התקצוב הוא גם נובע מתוך התקציב

עצמו, וככל שיהיה יותר תקציב שיוקצה לספורט העממי, גם אולי יהיה ניתן יותר להקצות. אז אני חושב שזה לא רק עניין של תבחינים, זה גם עניין של תקציב. אבל, הייתה מגבלה אחת שהפריעה לי, והיא שאומרת שלספורט העממי לא יוקצה יותר מאשר 70,000 ₪, זאת אומרת שגם אם, יש כזה,

עופרה בל: לי יש תשובה.

משה פדלון: תנו לי לסיים.

עופרה בל: אתה מבלבל דברים.

משה פדלון: תנו לו לסיים, חבר'ה.

(מדברים יחד)

תום סטרוגו: אני מדבר על תמיכות. אני, מבחינתי, צריכה להיות יותר תמיכה לספורט עממי, בעיני צריך לעודד את זה, בין אם זה פרויקטים שהם של העירייה, ובין אם זה תמיכות. לכן כרגע המצב המוצע הוא לא טוב מספיק, והוא רע הכרחי לאור זה שלא רצינו לעכב את כל התהליך של אישור התבחינים, אני בהחלט מבקש להעלות את הנושא גם לדיון בהמשך, כדי לתקן את זה.

משה פדלון: בבקשה, יחיעם.

יחיעם השמשוני: אני רוצה, יש פה איזה אי הבנה. זה כסף שהולך לעמותה אחת. בספורט העממי, בתקציב הרגיל של העירייה יש מעל 600,000, מעבר לכל הנושא של בני הרצליה, שזה ספורט עממי. ושהולך לילדים והולך לכולם, ושם יש מיליונים. ואנחנו לא חושבים שכל הכסף צריך ללכת לעמותה אחת שעוסקת במספר תחומים קטנים. אבל שאר הספורט העממי הוא בידי העירייה בכספים ענקיים, במיליונים. הוא קיים במיליונים, ואנחנו מדברים על עמותה אחת.

תום סטרוגו: לא מספיק.

יחיעם השמשוני: מה לא מספיק?

תום סטרוגו: לא מספיק.

עופרה בל: אני חושבת, ואני גם אמרתי את זה בוועדת תמיכות. יש פה אי הבנה, ואני חושבת שאנחנו נביא לוועדת התמיכות את אלי הולצמן, שהוא יושב ראש

הוועדה הזאת, שיסביר במה מדובר. כי ה-70,000 שקל האלה, זה כמו שיחיעם אמר, זה הולך לעמותה אחת. ייתכן וניתן לבקש שיגדילו, אבל הם לא אחראיים על כל הנושא של ספורט עממי בהרצליה.

משה פדלון: יש מחלקה, ובני הרצליה שעושים עשרות רבות של פעילויות כל השנה.

עופרה בל: אנחנו נזמין אותו, צדיקוב, לאחת הישיבות שלנו, שיסביר.

אלעד צדיקוב: דיברנו על זה.

עופרה בל: כן.

משה פדלון: בבקשה.

יוסף לונדון: ההבהרה של מנכ"ל העירייה הייתה ידועה לי עוד לפני כן, ואני מצטרף בחום לדבריו של עמיתי תום סטרוגו, ואני רוצה לציין, מדובר בעמותה אחת של ספורט עממי, ידוע לי, מדובר על עמותה אחת, ולא רק זאת, מעבר לזה, גילוי נאות, אני חבר במר"צ, וראש העמותה, אלי הולצמן, חבר במר"צ ואנחנו מכירים. יש גילוי נאות, גברתי יושבת הראש. ועכשיו, בספורט המקצועני, אושר עכשיו תוספת של 1.750 מיליון שקל. בספורט המקצועני, וועדת התמיכות מאשרת 6 מיליון שקל לשנה. כאשר בספורט העממי, של אלי הולצמן, יש 750 תושבי הרצליה פעילים שנוטלים חלק בספורט. לא מדובר על 750 יושבי יציע שמוחאים כפיים לחמישה אנשים שרצים על המגרש, ששני שלישי מהם אינם תושבי הרצליה. מדובר בעמותה של אלי הולצמן, ב-750 תושבי הרצליה שפועלים, שהם ספורטאים. ולכן, אני גם סבור שאחרי כל ההגבלות וההסתייגויות ששמענו, שמן הראוי להגדיל את התשלום לאותה עמותה שעוסקת בספורט העממי.

עופרה בל: אני חייבת לתקן, אין הסתייגות, זה לא הסתייגות. חד משמעית זו לא הסתייגות, אני חושבת שהוא עושה עבודה מדהימה, ואנחנו צריכים לדון בזה, לתוספת של העמותה של הולצמן, אבל עדיין, לא רק העמותה של הולצמן נותנת לתושבי הרצליה את הספורט העממי, זאת הנקודה.

יוסף לונדון: הבנו, אפילו אני הבנתי, אם אני הבנתי, כולם הבינו.

ירון עולמי: אני רק רוצה להגיד משהו, על העניין ששני משקיעה בזה, וגם עמיתך, יונתן

יסעור, יספר לך, ... בספורט, לא יודע אם אתה יודע כמה מיליונים השקיעה העירייה, למשל, בכל נתיבי האופניים, מסלולי האופניים בעיר, זה במפורש כדי שיהיה ספורט עממי. השקעה בפארק, השבילים בפארק, הליכה בעיר, יש מסלולי הליכה, ויש להם קולרים, שמו דברים, זה בשביל שיהיה ספורט עממי. העירייה מקציבה, היא כבר לא תומכת, כי זה כבר תאגיד עירוני בני הרצליה, מעל ל-3 מיליון שקלים בשנה לבני הרצליה, ולאן זה הולך?

יוסף לונדון: זה לא ספורט עממי.

(מדברים יחד)

ירון עולמי: לזה אני בעד, אבל זה לא צריך לבוא זה על חשבון זה.

(מדברים יחד)

תום סטרוגו: לא אמרתי על חשבון, אני רק אומר שמבחינת סדר עדיפויות מסוים, אני לא בא ואומר על חשבון מה, אני רק אומר שכרגע זה נראה לי לא פרופורציונאלי מספיק, אני ער לפעילויות הקיימות שמתקצבות על ידי העירייה, זה עדיין, לטעמי, בסוף, כשזה מגיע לרמת הילד הבודד, לא מספיק. זה הכל.

יחיעם השמשוני: תום, רק שנייה. בספורט העממי, ב-75,000 שקל, אין אף ילד.

תום סטרוגו: אז בסדר, אבל דרך אגב,

יחיעם השמשוני: לא, שיהיה ברור, אין אף ילד.

תום סטרוגו: אבל אני רוצה להגיד לך שכשישבנו עם ארה'לה אז הוא הסביר שגם הפעילות הזאת, ודרך אגב, אני לא חושב שצריך לדבר לגופה של עמותה ספציפית. אני מדבר על הרעיון. אני כן אומר לך שגם הוא אמר שאם היה יותר תקציב, אותה עמותה הייתה יכולה לעשות יותר פעילות, כולל, למשל, כדור רשת ודברים נוספים, שזה למבוגרים או מבוגרות, במקרה זה, וכיוון שזה נמנע, אז זה לא התאפשר. אני, לטעמי, ספורט עממי צריך לקבל יותר.

יחיעם השמשוני: בילדים ובכל אנחנו משקיעים כספים של העירייה באופן ישיר ולא דרך עמותות.

צביקה הדר: אפשר? שימי לב, בבקשה, לניסוח, לדעתי יש פה בעיה. משום שעמוד תשע, בתנאי סף כתוב, קודם כל, לדעתי זה לא תנאי סף, אבל לא חשוב, כתוב, לא

תינתן תמיכה העולה על סך 70,000 שקל עבור ספורט עממי. לא כתוב לעמותה או למוסד, אלא כתוב, לכל הספורט העממי. כי מישהו פה אמר שזה רק, אנחנו לא יודעים,

(מדברים יחד)

יונתן יעקובוביץ: יש היום עמותה אחת,

צביקה הדר: אבל יונתן, זה קריטריונים, בקריטריונים שאתה נותן היום בסוף ינואר, עוד לא הגישו בקשות, ואולי תבוא עמותה, זאת אומרת שאתה בא ואתה אומר שסך התקציב הוא, צריך לדייק בעניין, כי אני לא חושב שאנשים הבינו, כי נאמר פה שזה פר מוסד, כך האמת, גם אני הבנתי את הדברים, אבל כששאלו את השאלה אני דייקתי, אז צריך להבין ושאלו יהיו, אם יהיו שלוש עמותות, אז המקסימום שיוכלו לתחום הספורט העממי, זה שאני לא יודע לחלק,

יוסף לונדון: או שהמועצה יכולה להחליט על התקציב,

(מדברים יחד)

צביקה הדר: אנשים צריכים לדעת ולהבין את העניין הזה, כי באמת זה הופך את השאלה לרלוונטית, האם זה סביר ש-70,000 לכל תחום הספורט העממי, בתחום התמיכות, וכל היתר שלא מתחום התמיכות. זה מה שרציתי.

אלעד צדיקוב: אני חושב שהשאלה הכי משמעותית, לא זאת שהוצגה פה. זה שהספורט העממי צריך יותר או פחות, זה שאלה לגיטימית, אבל מה שבאמת חסר פה, לפי דעתי, שמר יחיעם אומר, שכל עניין ה-1.750 מיליון שקל, שנכנס פתאום ככה במהירות וככה, בלי שיכולים באמת לרדת לעומקם של פרטים, לספורט המקצועני, זה מחמת שמפעל הפיס צפוי בשנים הקרובות לתת תמיכה לעיריות, ואחד הקריטריונים זה כמה העירייה בעצם נותנת לספורט מקצועני. אז קודם כל, נכון? זו התשובה שאני קיבלתי, אם לא הבנתי נכון, אני אשמח לקבל תיקון.

יונתן יסעור: שמפעל הפיס,

אלעד צדיקוב: אני שאלתי שאלה, למה מלכתחילה אנחנו מקבלים החלטה להוסיף 1.750

מיליון לתחום הספורט המקצועני, אז קיבלתי תשובה בת שתי חלקים, החלק הראשון, שאנחנו מאמינים במדיניות מסוימת, שאני לא יודע מאיזה תקופה המדיניות, אבל זו מדיניות שזה תורם לחינוך. אני, אגב, חושב, ברמה פרטית שלי, שחינוך אפשר לתמוך בהרבה מאוד אפיקים נוספים, תנועות הנוער היו צמאות לחלקיק מהדבר הזה ולדעתי היה תורם יותר, אבל זה נתון לדיון, המדיניות של איפה תורמים את הכסף,

יונתן יסעור: תנועות הנוער מקבלות יחסית הרבה מאוד.

אלעד צדיקוב: א', נכון, כולם ביחד מקבלות פחות מ-1.750, דבר שני, יש עוד אפיקים נוספים להשקיע בנוער ובחינוך. זה חלק ראשון של התשובה. חלק שני של התשובה, שהיה פה עניין של אינטרס, שאותו הבנתי, כי זה עניין של מתמטיקה. הבנתי שכנגד ה-1.750 מיליון אנחנו הולכים עכשיו להשקיע בתחום המקצועני, מפעל הפיס בשנים הקרובות צפוי לבוא וליתן איזושהי בנייה של מתקנים, או תמיכות, אם אני לא אומר את זה נכון, אני אשמח להיות מדויק יותר.

יחיעם השמשוני: למיטב ידיעתי, והבנתי, אין שום קשר בין ההקצבות של מפעל הפיס למתקני ספורט עירוניים, או טוטו, לא חשוב מי, למידת התמיכה שלנו בספורט זה או אחר. שום קשר.

אלעד צדיקוב: אבל זו תשובה שקיבלתי ממך בוועדה המקצועית.

יחיעם השמשוני: ממני?

אלעד צדיקוב: וודאי, תסתכל בפרוטוקול.

יחיעם השמשוני: שמה, שזה מותנה, ההקצבות של מפעל הפיס?

אלעד צדיקוב: שיש גרורה, אני אולי לא מדייק מספיק בניסוח נכון, אבל יש גרורה שאחת הסיבות להוסיף תקציב, כי כנגד זה יש איזושהו סוג של מטציינג מול מפעל הפיס.

יחיעם השמשוני: לא.

(מדברים יחד)

אלעד צדיקוב: א', אני לוקח אחריות, ייתכן שלא הבנתי נכון.

יחיעם השמשוני: שנייה, אתה עשית קצת סלט. יש הקצבות של שר הספורט, שמקציב כסף לקבוצות ספורט, הן תחרותיות והן לא תחרותיות, כולל מה שנקרא, מועדונים בית ספריים, שההקצבה שלהם מותנית בשקל מול שקל. זאת אומרת, לא בהכרח שמה שאני אתן הם ייתנו שקל מולו, ובדרך כלל, כמעט 100% של המקרים, ההקצבות שלנו בתמיכות הם יותר מאשר שקל מול שקל בהקצבות של שר הספורט. זה הדבר היחידי שיש קשר בין שר הספורט, שזה משרד הספורט, ולא קשור למתקנים ולא קשור לשום דבר.

יונתן יסעור: רגע, אני אוסיף משהו. כשהטוטו נותן כסף למתקנים, הוא גם מבקש, דורש מטצ'ינג, אבל זה בסעיף אחר לגמרי, זה בתשתיות.

יחיעם השמשוני: זה לא קשור.

עופרה בל: אני רוצה רק לסבר את אוזניכם, כדי שתבינו מאיפה הדברים האלה באים. ישנם פה אנשים ששנים מוציאים מהכיס שלהם הרבה מאוד מיליונים של שקלים כדי שהספורט המקצועני יוכל להתקיים. עכשיו, במידה, עדיין הספורט המקצועני הוא לא בא על חשבון דברים אחרים והוא נותן, לכל עיר יש את זה וזה נותן הרבה כבוד לעיר. עכשיו, הספונסרים האלה שמים, יש כאלה שכבר שמו עד היום מעל 17 מיליון שקל, לטובת העיר שהם לא מקבלים מזה ולא מרוויחים מזה מאומה. ולכן, תבינו מאיפה זה הגיע. כי אנחנו, אותם אנשים, במידה ואנחנו, כעירייה, לא נתמוך בהם, הם פשוט יקומו וילכו, הם ילכו לעיר אחרת, מה יצא לנו מזה? הרי סך הכל אנחנו רוצים אותם וצריכים אותם, ואני חושבת שזה חשוב שתבינו את זה, כי יש בנושא הזה משמעות מאוד גדולה לגבי אותם ספונסרים, גם בכדור יד, גם בכדורסל, גם בכדורגל, ויש עוד כמה מוכרים פחות. לכן, אני חושבת שזה חשוב שתבינו למה זה הגיע לאן שזה הגיע. ואותו סכום של ה-6 מיליון מתחלק בין כולם. לא רק הכדורסל מקבל, או לא רק הכדורגל מקבל, כל הספורט המקצועני מקבל, מתחלק ב-6 מיליון האלה.

צבי ווייס: אתם לא הבנתם את אלעד, אלעד אמר, רגע, רק רגע, אני גם הבנתי, למרות שלא הייתי בוועדה, הוא הסביר למה הוא חשב שזה גדל לסכום כזה. הוא לא

התנגד לסכום, הוא אומר, יכול להיות שיש סכומים אחרים. היום מונח בפנינו דבר שהיה בוועדה המקצועית והיה בוועדת המשנה, עכשיו יש בפנינו אפשרות לאשר את זה, בדרך כלל צריך שתהיה הסכמה של שתי הוועדות. של המקצועית ושל הפוליטית. יש היום הסכמה של שניהם, זה היה בדיון ממושך בוועדות. עכשיו, לקראת שנים הבאות, אם יהיו יותר קבוצות שרוצות ב-70,000 אז ידונו בזה, ואם יהיה צורך גדול שלא יהיה רק 70,000, לא נחלק 70 בין שלוש או ארבע, נבוא לגזבר ונבוא לראש העיר, ונגיד להם, יש צורך שלא יחלקו את המעט הזה, את ה-70 לכמה. לכן היום אין, לא שאין ברירה, אלא סביר מאוד, לפי הנוהל וההתנהלות, לאשר את מה ששני הוועדות המליצו בפנינו.

יחיעם השמשוני: אני רק רוצה להגיד דבר אחד, דיברת על הנושא של חינוך והכל. מסביב למגרשי כדורגל האלה, גם בני הרצליה, גם מכבי וגם הפועל, מסתובבים מאות ילדים בבתי הספר לכדורגל. שחלק מהדבר, ואני האחרון שתראה אותי על היציע מוחא כפיים.

(מדברים יחד)

יחיעם השמשוני: אבל, הילדים האלה לא היו באים לשמה, אם לא היו הקבוצות. אז גם את זה צריך לקחת בחשבון, בחלק החינוכי, מה שנקרא, שלא יסתובבו ברחובות. טובה רפאל: אני רוצה להשלים את הנושא החינוכי, ברשותכם. א', באמת, בתחום הכדורגל, מוצאים את עצמם ואת מקומם שם הרבה מאוד ילדים שמאוד קשה להם בלימודים, והכדורגל מאוד מכנס אותם ומאוד מסייע להם, גם בתחום החינוכי. זה דבר אחד, הדבר השני, גם הכדורגל, גם הכדורסל, גם הכדוריד, כל החבר'ה שבשלב בתי הספר מתאמנים בבני הרצליה ובנבחרות של בתי הספר, כשהם רואים שיש להם ספורט מקצועני בעיר, יש להם אופק לאן לשאוף ולאן להצטיין ולאן להגיע, ואני רואה בזה קשר מאוד ישיר לתחום החינוכי. אז אני חושבת שזה מאוד, אנחנו לא משקיעים מי יודע מה מיליונים, לא מנקרי עיניים, לא מביאים שחקני חוץ, מקפידים שזה יהיה מהארץ, מעדיפים שזה יהיה תושבי העיר, אבל, שזה יהיה כן אופק לילדים

שלנו, לאן לשאוף, לאן להצטיין, כי הספורט מכניס גם כל מיני ערכים לכל מיני דברים בחיים, לא רק כספורט בפני עצמו.

(מדברים יחד)

מאיה כץ: רק שאלה, עופרה, אלעד, תנו לי, על ההחלטה להפחית את התמיכה בגין הישגים משמעותיים בספורט נוער.

(מדברים יחד)

מאיה כץ: זה לא ספורט מקצועני, זה ספורט של נוער, ואם אנחנו לא רוצים לעודד אותם, בסופו של ספורט, נכון שעושים גם ספורט עממי ברמה של הכיף, אבל אני רק חייבת להגיד משהו, המשמעות של בני נוער שמגיעים לרמות בסדר גודל עולמי, זאת אומרת, אם זה תחרויות באירופה או בכלל בכל מיני מקומות, העלויות והנטל הכספי והכלכלי שנופל על ההורים, הוא אדיר. בעצם זה שעמותה מקבלת את התמיכה עבור אותו ספורטאי, לרוב זה צבוע לאותו ספורטאי, אם זה לצידוד, אם זה למימון הטיסות, אם זה כדי להימנע מכל הפוליטיות הארגוניות שיש בתוך האיגודים, כדי שילד לא יצטרך לסבול מזה.

יחיעם השמשוני: זה לא צבוע, מאיה.

מאיה כץ: לא צבוע, לא, אני אומרת, בדרך כלל,

יחיעם השמשוני: לא, זה לא צבוע גם לאגודה.

מאיה כץ: אבל ברגע שזה,

יחיעם השמשוני: כשאנחנו נותנים את הכסף זה לא צבוע.

מאיה כץ: נכון, אבל אתה צריך לצאת מנקודת הנחה, או לפחות להכיר בעובדה שאם אתה נותן את זה עבור ספורטאי נוער ששיגו הישגים ברמה בינלאומית, ואתה יודע שהעלות היא מאוד, העלות של כל ספורטאי היא מאוד מאוד גדולה עבור כל ענף ספורט, אז צריך לחשוב על זה, כי בעצם מה שאנחנו עושים, אנחנו פוגעים באותם בני נוער שהם תוצרים של העיר, זה כבר לא שחקנים זרים, זה תוצרים של העיר, שבסופו של דבר. זה הערה בעניין הזה ואני אשמח לדעת מה נבע מהשיקול לקבל את ההחלטה על זה.

- אלעד צדיקוב: זה ירד באחוז אחד.
- מאיה כץ: אבל דווקא הם, שיוצאים, מה זה הישגים משמעותיים, עופרה בל: מאיה, אני מציעה על התבחין הזה לא להצביע עליו.
- אלעד צדיקוב: רגע, הפוך, זה עלה זה לא ירד.
- (מדברים יחד)
- מאיה כץ: נו, זה ירד.
- אלעד צדיקוב: היה פחות שתיים אחוז ועכשיו זה פחות אחד אחוז, זה עלה.
- מאיה כץ: זה הפוך? אז למה רשום הפחתת התמיכה.
- (מדברים יחד)
- דידי מור: אפשר לגשת להצבעות?
- טובה רפאל: משה, אני רוצה לדעת אם אנחנו מחזירים את העניין של מלגות לתלמידים בעלי קשיים כלכליים.
- דידי מור: טובה, את יכולה להגדיר לי מה את רוצה בדיוק להוסיף, שאני ארשום.
- טובה רפאל: כן, אני רוצה להוסיף,
- דידי מור: טובה, באיזה עמוד זה בבקשה?
- טובה רפאל: בעמוד הראשון של המלגות.
- דידי מור: יש מספר לעמוד, תגידי לי איזה.
- טובה רפאל: עמוד 11.
- דידי מור: איזה סעיף?
- טובה רפאל: בהתחלה.
- דידי מור: מוסדות ציבור המעניקים מלגות לסטודנטים הלומדים במוסדות המוכרים על ידי המועצה להשכלה גבוהה בישראל. איפה את רוצה להכניס תיקון?
- טובה רפאל: מלגות.
- דידי מור: לנסיעה של תלמידים, מערכת החינוך בהרצליה, משלחות עירוניות וכולי, כן, מה עוד?
- טובה רפאל: אז ככה, בהתחלה, במלגות לסטודנטים, נקודתיים, מלגות לתלמידים במערכת החינוך העל יסודי בהרצליה, בעלי קשיים כלכליים.

- דידי מור : רגע, רגע.
(מדברים יחד)
- עו"ד בהרב : את רוצה להחזיר את זה חזרה לוועדת המשנה המקצועית, אז יחזירו את זה חזרה לוועדת המשנה.
טובה רפאל : אני מוכנה להחזיר.
(מדברים יחד)
- עו"ד בהרב : אין את הקריטריונים .
טובה רפאל : אני אגדיר מה הקריטריונים. הקריטריונים הכלכליים לפי טבלת הכנסת המשפחה, כמופיע בוועדת הנחות בחינוך. מה הבעיה?
עו"ד בהרב : אין שום בעיה.
טובה רפאל : שלוש מילים, לא צריך לעשות עניין.
ירון עולמי : הרי המועצה היא זו שמחליטה, והוועדה ממליצה לה, אם אנחנו רוצים לשנות איזשהו סעיף, אנחנו סוברניים להחליט את זה. אם תחזירי את זה לוועדה זה יחזור עוד חודש וחצי, ורק עוד חודשיים נקבל החלטה.
עו"ד בהרב : מה שאפשר לעשות זה לאשר את הקריטריונים ולהחזיר את הנושא הזה לוועדה.
(מדברים יחד)
- טובה רפאל : תחליטו מה שאתם רוצים, אני מוכנה בדקה להקריא לדידי על מה מדובר.
דידי מור : אוקי.
- טובה רפאל : אז הופך להיות סעיף 6.2, ואחרי זה יהיה 6.3, מה שאני מקריאה לך עכשיו הופך להיות בעמוד 12, סעיף 6.2, סכום המלגות לתלמידים במערכת החינוך העל יסודי בהרצליה, בעלי קשיים כלכליים, לא יעלה על סך של 2,000 ₪ למלגה.
- דידי מור : איפה זה כתוב? מה, את עושה סכומים עכשיו?
עו"ד בהרב : אני בכל זאת מציעה שהנושא הזה יחזור לוועדה המקצועית, הנושא של המלגות לתלמידים בעלי קשיים כלכליים.
(מדברים יחד)

- עו"ד בהרב : כרגע נאשר את זה ככה, בכפוף לזה שהנושא של מלגות לתלמידים בעלי קשיים כלכליים יחזור.
- דידי מור : טוב, להצבעה. אוקי, אנחנו נאשר עכשיו את כל הפרקים למעט פרק כוללים. יש לזה הערות?
- תום סטרוגו : מה עם מה שטובה אמרה?
- דידי מור : זה יחזור לוועדה המקצועית.
(מדברים יחד)
- דידי מור : מה שיאושר עכשיו זה כל הפרקים כפי שהם מופיעים, השגות שהועלו על ידי טובה יעלו לוועדה המקצועית.
- ירון עולמי : כל פרק מלגות?
- תום סטרוגו : רגע, אני צריך להבין, מאשרים את הפרק הזה והשגות יעלו לדיון מחדש?
- דידי מור : כן, כן.
- ירון עולמי : אז את פרק מלגות מאשרים?
- עו"ד בהרב : מלגות זה משהו שונה, מלגות מחולקות, באמת,
(מדברים יחד)
- תום סטרוגו : אז אם ככה, אני לא ידעתי שזה אפשרי, אני מבקש שהסוגיה של ההגבלה של ה-70,000 ש' לספורט,
- עו"ד בהרב : סליחה, זה לא תקציב זה קריטריון, זה תנאי סף, ואני מבקש שזה יחזור לדיון בוועדה, אם אפשר, אז אפשר. הוצג לנו שאי אפשר, עכשיו אני מבין שאפשר, אני רוצה לחזור לדון בזה.
- עו"ד בהרב : הנושא של מלגות הוא נושא שונה, כי במלגות העירייה לא מקצה תקציב, אלא זה תמיד בהשלמה של אחד מול השני, ולכן, אם רוצים פה להוסיף עוד איזשהו קריטריון, עוד איזושהי אופציה, אז אפשר רגע להכניס את זה, ובכל זאת, מחזירים את זה לדיון בוועדה המקצועית. כשאתה מדבר על הנושא הזה של ה-70,000 ש', זה יחזור כרגע לוועדה המקצועית, אז בעצם לא יוכלו, אנחנו לא יכולים לפרסם את הקריטריון, כי זה קריטריון די בסיסי, כדי להגיש בקשות לוועדת התמיכות.

(מדברים יחד)

יחיעם השמשוני: חבריה, אתם רוצים, אפשר להחזיר את הכל. אפשר להחזיר את הכל לדיונים, אנשים שצריכים לקבל תמיכות לא יקבלו כלום. אנחנו נדון פה ולא יקבלו תמיכות.

תום סטרוגו: אני לא מבין מה ההבדל, עם כל הכבוד.

יחיעם השמשוני: אני אסביר לך מה ההבדל, ברגע שפרסמתי והחלטתם ופרסמתי, אנשים יכולים להגיש בקשה, ואני יכול על סמך זה אפילו לתת לאלה שקיבלו מקדמות, עד שהכל יאושר, זו פרוצדורה ארוכה מאוד. אנחנו כבר באיחור בגלל שנת בחירות. אתם רוצים שיתחילו לקבל כסף בחודש יוני? אין בעיה. דידי מור: רבותיי, כדי לייעל את העניין וכדי שנוכל לצאת לדרך, אני מציע שנאשר את כל התבחינים כפי שהם, ואם יהיו תיקונים בהמשך הדרך אז נתקן. אנחנו מצביעים עכשיו על כל החבילה למעט פרק כוללים שגם כן יבוא לדיון נוסף, נפרד, בסדר? מי בעד ירים את ידו, בבקשה. כולם. אוקי, מי נגד? נמנע? אחד נמנע.

אישור מפת שפת הים

דידי מור: כן. רבותיי, אנחנו צירפנו לכם לסדר היום את מפת שפת הים, אנחנו צריכים לאשר אותה כאסמכתה לחוק עזר, שכבר מזמן המפה הזו תלויה ועומדת כחסם לאפשרות לממש את חוק העזר. אז אם יש לכם הערות או שאלות על המפה הזאת אז אפשר לשאול, בבקשה. אם לא, נאשר את זה.

אלעד צדיקוב: דידי, אני רק רוצה להבין מה השונות בין העבר להווה?

דידי מור: אין עבר והווה.

(מדברים יחד)

דידי מור: הצבעה, מי בעד אישור המפה? פה אחד. יש מישהו נגד, נמנע? אין, פה אחד, מפה מאושרת.

דידי מור : הפיכת עלה, תאגיד עירוני. אני רוצה בשולי העניין להודיע שיושב ראש עמותת עלה, מר שלמה תנעמי, העביר מכתב לראש העירייה שבו הוא שמח להביא לידיעתנו "שבהתאם לפנייה שלנו, ובהמשך לאסיפות הכלליות, אושר היום, 20.1.14, בישיבת הוועד המנהל, ובהמשך לאסיפה הכללית, פה אחד נוסח התקנון המתוקן. ההחלטה מבוססת על סיכומים קודמים, ובהמשך על מכתב מאמש, אבקשך כי יועברו יתרות הכספים לשנת 2013, כמוסכם, עם אישור מועצת העיר."

משה פדלון : טוב, הייתי מבקש מהגזבר, שלוש דקות, לתת לנו סקירה בדיוק על כל הנושא של הפיכת עלה לתאגיד עירוני, בבקשה.

גולן זריהן : טוב. אני אעשה את זה באמת בקצרה. תאגיד עלה, למעשה, פועל כיום כתאגיד שהוא איננו תאגיד עירוני, ולאורך הרבה מאוד שנים היו לו קשרים עם עיריית הרצליה מתוקף הסכמים ישנים. בסך הכל מדובר בתאגיד שעשה, ועושה, המון פעילות לטובת הגיל השלישי בהרצליה, פעילות מבורכת, אבל, מכיוון שהכללים של עבודה מול תאגידים שהם לא תאגידים עירוניים, השתנו, נוצר לנו קושי לתקצב את הגוף הזה, ולמעשה, בשנה האחרונה, הוא לא קיבל שום הקצבה, השנה האחרונה זה השנה שכבר הסתיימה, שנת 2013, ומכיוון שאנחנו כן רוצים להמשיך בפעילות החשובה הזו, אנחנו החלטנו שאנחנו רוצים להפוך את התאגיד הזה לתאגיד עירוני. על מנת שהוא יהפוך לתאגיד עירוני, צריכים לקרות כמה דברים, אחד מהם זה שבתאגיד עצמו יתקבלו החלטות שמאפשרות לו להפוך לתאגיד עירוני, והוא צריך לאשר, בין היתר, את התקנון שמונח גם לפניכם. ואותו תקנון צריך להיות גם מאושר על ידכם, ובהמשך, הוא צריך לקבל אישור גם של משרד הפנים, ולמיטב זיכרוני, גם של רשם העמותות. אחרי שכל התהליך הזה יסתיים, אנחנו נוכל לסיים את התהליך של הפיכת התאגיד הזה לתאגיד עירוני, ואז כל תהליך העברת הכספים וממשקי העבודה מולו יהיו הרבה יותר פשוטים. במקביל, כמובן גם, יחולו עליו כללים של תאגידים עירוניים, כך שהפיקוח והבקרה שלנו על התאגיד הזה תתהדק. למעשה, כחלק

- מהתהליך הזה, אתם נדרשים עכשיו לאשר את ההפיכה לתאגיד עירוני, ולאשר, כמובן, את התקנון שמונח לפניכם, בנוסף, יש פה מכתב, יונתן יסעור: מה זה לאשר את העברתו לזה? אנחנו מקימים תאגיד עירוני.
- גולן זריהן: טוב, לא הבנתי את השאלה.
- יונתן יסעור: עמותת עלה הייתה צריכה לאשר שהיא הופכת, אנחנו נאשר את התקנון.
- גולן זריהן: כן, בהחלט. מונחים לפניכם כמה מסמכים, אחד זה מכתב לדודי ספיר, שהוא מנהל אגף בכיר לתאגידים עירוניים במשרד הפנים, שאליו תועבר הבקשה, ביחד עם תוכנית עסקית וכולי, ועם התקנון המעודכן. בהמשך, כמו שאמרנו, זה יועבר גם לרשם העמותות, וזהו.
- משה וקנין: רציתי להגיד משהו בקשר לתאגידים עירוניים בכלל, באופן כללי, צריך להבין את ההבדל בין עמותה לבין תאגיד. תאגיד זה עסק, זה חברה בע"מ.
- (מדברים יחד)
- משה וקנין: אני יודע מה זה תאגיד, תאגיד עירוני זו חברה בע"מ,
- (מדברים יחד)
- עו"ד בהרב: תאגיד יכול להיות או עמותה, או חברה.
- (מדברים יחד)
- משה וקנין: מה שאני רוצה להגיד פה לגזבר ולכולם, שברגע שזה נהפך לתאגיד, והוא מתנהל באופן עצמאי, כלכלית, זאת אומרת שמי שייפגע מזה זה הלקוחות שלו, הקשישים, למה? כי הוא צריך לנהל מאזנים כספיים רווחיים, ואז הוא צריך לחשב כל שקל שהוא מוציא ולא מוציא, והתקציב העירוני גדל פי כמה לתאגיד, לעומת שזה עמותה, ואז אתה גורם להוצאה כספית לעירייה יותר גדולה, מי שנפגע מזה הלקוחות שלו, שזה הקשישים, כי כל ... יתחשבו איתם על כמה וכמה הוצאות, וזה יגרום רק נזק מאשר תועלת. וגם, ב-2012 הציבה סכום מסוים, ... הסכום קופץ כבר בכמעט 2 מיליון שקלים, זה מראה שהעירייה מוציאה יותר כסף על תאגיד, והתאגיד הולך להתנהל באופן,
- טובה רפאל: לא שמת לב שהולכים להקים עוד מתקן.

דידי מור : גולן, בבקשה.

גולן זריהן : צר לי באמת להגיד את זה, אבל זה בדיוק הפוך ממה שאתה אומר. קודם כל, כדי לעשות סדר, תאגיד זה שם גנרי לכל ההתאגדויות שאתה מכיר אותם בשם של חברה, חברה בע"מ, חברה לתועלת הציבור, עמותה וכהנה וכהנה יצורים משפטיים שמהווים תאגיד. בגדול, מה שמאפיין תאגיד זה שיש לו דרקטיבה בעלת סמכויות עצמאיות ונפרדות ותחתיו אקזקוטיבה וכולי וכולי. עמותת עלה מתנהלת היום, לפני שהיא הפכה לתאגיד עירוני, כתאגיד. שזה יהיה ברור, בסדר? ולכן מה שאמרת פשוט לא נכון. עכשיו, לעניין התקצוב. במצב שהתאגיד הזה לא יהיה עמותה עירונית, הוא גוזר על עצמו כלייה כלכלית, מסיבה מאוד פשוטה, רוב הכספים שמהם מתקיים התאגיד הזה, הם עיריית הרצליה ומשרד העבודה והרווחה. שני הגורמים האלה לא יוכלו יותר להעביר כספים לתאגיד הזה, אלמלא הוא יהפוך לתאגיד עירוני, לעמותה עירונית.

משה וקנין : מה הסיבה שהם לא יוכלו להעביר כספים?

גולן זריהן : החוק. הסיבה שאנחנו, אפילו ככה קצת לחצנו שזה יהיה, זה מתוך דאגה לגוף הזה, שהוא לא יתרוסק מבחינה כספית. למעשה, עצם העובדה שאתם מאשרים עכשיו את התקנון הזה, ואת כל התהליך של הפיכתו לעמותה עירונית, אני משתדל לא להגיע תאגיד, כדי שלא תתבלבל עם זה, אבל זה היינו אך, כן? זה כדי שמחר בבוקר אני אוכל כבר להגיד למשרד העבודה והרווחה, למשל, שיש פה תהליך של הקמה של עמותה עירונית, ולכן, ניתן שהמשרד יתקצב אותו, בסדר? אנחנו, אגב, כבר באיחור, מה-1 לינואר אנחנו למעשה באיחור, אני מקווה שלא יעשו לנו צרות על העניין הזה.

יוסף לונדון : אני מברך בחום את ראש העיר ואת מר שלמה תנעמי שלא יושב כאן, על שהביאו לסיום מוצלח של המהלך הזה. כמה הערות טכניות קצרות, ברשותכם. המסמך, הכותרת בועז נווה ושות', משרד עורכי דין, לכבוד חברי מועצת העיר הרצליה, העמוד השני, סעיף 6.4.1.2, אני מקריא שתי שורות "כהונתו של חבר מועצת העיר הרצליה תפקע עם סיום כהונתו במועצת העיר

הרצליה, וכהונתו של נציג עיריית הרצליה, שמקרב עובדי עיריית הרצליה, תפקע עם סיום עבודתו בעירייה. " מבלי להטיל דופי, לא בחברי מועצה ולא בעובדי עירייה, בהחלט ייתכן ויהיו נסיבות שייאלצו לסיים את עבודתם, לכן, אנא תשקלו היטב את המשפט הזה, עם דרכי מילוט. אנחנו לא ממנים פה אנשים עד סוף כהונתם.

(מדברים יחד)

עו"ד נווה : יש תקנות שמדברות על נציגות של חברי מועצה ועובדי עירייה ונציגי ציבור בתאגידים עירוניים. התקנות אומרות במפורש שברגע שחבר מועצה מפסיק להיות חבר מועצה, או עובד עירייה מפסיק להיות עובד עירייה, באופן אוטומטי פוקעת הכהונה.

יוסף לונדון : ואם הוא עשה משהו לא ראוי, זה הבנתי,

עו"ד נווה : זה לא גורע.

יוסף לונדון : תפנה אותי לסעיף ששם זה רשום, על הפסקת עבודתו של חבר מועצה ועובד עירייה.

עו"ד נווה : אני אומר כך, הנייר שלי הוא תמצית ומספר הוראות מהותיות בתוך התקנון, אבל זה לא גורע מהוראות התקנון עצמו, ובתקנון, אם נעין בו, אז נראה, למשל, בתקנה 32, שאומר, למשל, מי שהורשע בפסק דין חלוט, פוקעת הכהונה שלו כחבר וועדה.

יוסף לונדון : יש דרכי מילוט, אדוני?

עו"ד נווה : כן.

יוסף לונדון : קיבלתי תשובה. שאלה שנייה. המסמך שכותרתו, לכבוד מר דודי ספיר, רואה חשבון.

(מדברים יחד)

יוסף לונדון : סעיף 83, העמודים לא ממוספרים. סעיף 83 בתחתית העמוד, שתי שורות, אני אקריא אותם לאט, ואם יהיה מישהו שיוכל להסביר לי אותם, אני אהיה אסיר תודה. "קביעה זאת, ולאור הוראות פקודת העיריות, נוסח חדש, תגרום לכך כי חובת האמון של נציגי העירייה בתאגיד, לעולם תהיה עדיפה

על חובתם כלפי התאגיד.".

עו"ד נווה : אפשר להסביר? על פי סעיף 249 א' לפקודת העיריות, ברגע שהתאגיד הוא תאגיד עירוני, חובת הנאמנות של נציגי העירייה ונציגי העירייה יכולים להיות גם חברי מועצה, גם עובדי עירייה וגם נציגי ציבור, תמיד במקרים של סתירה בין טובת העמותה לבין טובת העירייה, תמיד חובת האמון כלפי העירייה עדיפה.

עו"ד בהרב : חסרה פה מילה, אתה צודק, חסרה פה מילה.

יוסף לונדון : תודה, גברתי, שהבנת אותי.

עו"ד בהרב : של נציגי העירייה בתאגיד לעירייה, לעולם תהיה עדיפה.

יוסף לונדון : גברתי, תודה שהבנת אותי, ושאלה אחרונה, ברשותכם. בסעיף ד' 3 ג', מצבת כוח האדם. שוב, שאלת הבהרה. תפקיד, מנהל העמותה, דרגה מחר 43, שכר ממוצע 31,000. גזבר, באותה גזרה, מחר 42, שכר ממוצע 9,900. אותו דרגה עם פער של פי שלוש, אם תוכלו להבהיר לי איך זה.

עו"ד נווה : אני אסביר, ראשית, אין מנכ"ל כרגע בעמותה, ולא יהיה עד שהנהלה לא תקבל החלטה אחרת. אבל, מנהל עמותה בתאגיד עירוני, יש כללים ברורים של משרד הפנים מה הוא גובה השכר, וזה דבר שמשתנה בהתאם להיקף הפעילות ובהתאם לוותק של אותו אדם. אבל כרגע זה דבר שהוא על הנייר בלבד.

יוסף לונדון : הבנתי, אבל השאלה שלי היא טכנית,

עו"ד נווה : למה רשום מחר 42,

יוסף לונדון : אבל שניהם אותה דרגה, ויש ביניהם פער פי שלוש.

עו"ד נווה : אז זה לא צריך להיות, למנהל עמותה לא צריך להיות מחר 42. צריך להיות ריק. טעות סופר.

יוסף לונדון : טעות סופר, אני אסיר תודה על תשומת הלב.

יונתן יסעור : קודם כל, אני שמח, באמת, שהעמותה סוף סוף מגיעה לשולחן המועצה, התקנון. תהליך שהתחיל לפני למעלה משנתיים, ואני רק יכול לברך על זה שזה מתממש, כי זה חשוב למען הקשישים בהרצליה, שהעירייה תנהל את

העסק הזה.

משה פדלון: אוקי, עוד? מי בעד?

(מדברים יחד)

עו"ד נווה: ההחלטה היא בעצם החלטה על שלושה חלקים, אחד, הצטרפות העירייה
כחברה בעמותה, שתיים, הפיכה של העמותה לתאגיד עירוני, וההחלטה
השלישית היא לאמץ את התקנון.

משה פדלון: אוקי, תודה. אני רוצה לברך על המוגמר, אני רוצה להודות למנכ"ל העירייה,
לגזבר העירייה, לעורך דין בועז נווה, ענת. וכמובן, ליושב ראש, שלמה תנעמי,
שבאמת, שיתף פעולה עם הצוות שלו, וכמובן, לחברי האסיפה הכללית של
העמותה, שהבינו את הצורך ואישרו את ההחלטה. בבקשה, תודה.

דידי מור: אוקי, תודה רבה.

המלצות וועדה לסיוע בדיוור

דידי מור: המלצות וועדה לסיוע בדיוור. יש הערות? כן, מר לונדון.

יוסף לונדון: מבקש לשאול שאלת הבהרה. אני מחזיק כאן מסמך, אני רואה שבכל
הבקשות הסכום המבוקש הוא 5,080 שקלים, האם זה מספר קסם?

צבי ווייס: זה הסכום המקסימאלי שהוועדה יכולה לתת.

יוסף לונדון: תודה, שאלה שנייה ואחרונה. האם זה סיוע חודשי או שנתי?

צבי ווייס: שנתי.

משה פדלון: פעם בשנה, מענק חד פעמי לשנה.

(מדברים יחד)

דידי מור: תודה רבה.

משה פדלון: מי בעד?

דידי מור: פה אחד. תודה רבה.

פרס הרצל

דידי מור: פרס הרצל. שתי מילים, עיריית הרצליה חילקה, אני חושב, חמש או שש

פעמים את פרס הרצל, רוב הזמן, בשנים עוקבות, ככל שאני זוכר, ומזה כשנתיים שלוש היא לא מחלקת את הפרס על פי החלטות שעוברות מידי שנה בפורום המועצה. השנה ההמלצה היא לחדש את הענקת הפרס בסך 50,000 שקלים. במסגרת אירועי יום השנה ה-90 להיווסדה של העיר. התהליך הוא הקמת וועדה, בדרך כלל בראשות שופט עליון בדימוס, חברי וועדה שאנחנו נודיע אותם למועצה והתהליך יצא לדרך. זה לוקח כמה חודשים, לירון יש ניסיון וותק בעניין, לטובה רפאל יש, ועוד כמה אנשים שהיו בוועדות האלה. עבודה לא פשוטה, בסופה יש חגיגה נאה. זה הרקע.

יונתן יסעור: צריך לציין שעזריה אלון נפטר, והוא חתן פרס הרצל.

משה פדלון: כן, הוא היה חתן פרס הרצל, לדוגמא, והוא נפטר לאחרונה, בשיבה טובה. מי בעד? פה אחד: אוקי, אנחנו נחדש את זה.

שונות

דידי מור: שונות, בבקשה, יחיעם.

יחיעם השמשוני: רגע, מר וויס ביקש דקה דיבור.

דידי מור: אחרי השונות. זה הודעה.

יחיעם השמשוני: אוקי. אני רוצה להזכיר לכולנו שכפי הנראה שלקראת סוף השבוע הזה נתיבי איילון, צפון, ממחלף שבעת הכוכבים צפונה נסגר לתנועה, למשך שנה, עד שנתיבי איילון יפתח מחדש. וחלק מהתנועה תעבור דרך הרצליה.

(מדברים יחד)

יחיעם השמשוני: יש סיכום עם המשטרה שבשלושת השבועות הראשונים יהיו הצבות של שוטרים משבעת הכוכבים ועד צומת הבריגדה ועד רעננה על מנת לבחון את כל, איך זה עובד, עשו גל ירוק, עשו כל מה שאפשר. אבל, אנחנו מעריכים שתהיה, יהיה יותר עומסים ברחובות, גם בז'בוטינסקי וגם ברחובות הצדדים. ובמידה ונראה שזה פולש לרחובות הצדדיים, אז אנחנו מכינים איזושהי תוכנית מגירה, לעשות להם את החיים כל כך קשה שירצו לנסוע רק בצירים הראשיים. זה התפרסם בעיתונות לפני שבוע כהכנה, אז אנחנו

מקווים שיעשו את זה מהר.

עופרה בל: בבקשה לא לעשות ישיבות בשעות האלה.

יונתן יעקובוביץ: בקשר לעניין הזה של התנועה, אני קיבלתי הרבה פניות של חברים שלי שגרים בעיר שמתלוננים על השעות שבהם מפנים את הגזם ואת האשפה, וזה יוצר פקקים אדירים בשעות של הבוקר.

יחיעם השמשוני: אנחנו, יש לנו בעיה, אנחנו נתנו הנחיות על הצירים הראשיים בלבד, לא לפנות בשעות הבוקר. אבל אי אפשר להתחיל לפנות אשפה בתשע, או בעשר בבוקר.

יונתן יעקובוביץ: אפשר בלילה, לא?

יחיעם השמשוני: אי אפשר. ולכן, יש רחובות שזה נכון שזה קורה שלוש פעמים בשבוע.

יונתן יעקובוביץ: ומה אם יותר מוקדם בבוקר?

יחיעם השמשוני: יש לנו, תראה, אני רוצה להגיד לך, גם כשאנחנו עושים פינויים, לפעמים, בחגים, ומתחילים יותר מוקדם, כמות הטלפונים שמקבלים במוקד, שזה מפריע להם, וההוא עושה לו רעש, וזה עושה לו רעש. אז ההחלטות שהלכו בעיריית הרצליה במהלך ה-30 שנה האחרונות, שמתחילים בסביבות שש, שש וחצי, ועד הצהריים אנחנו צריכים לגמור, כי צריך לזכור שהזבל הזה צריך להגיע מאוד מאוד רחוק, עד אחרי דימונה, ויש לזה מגבלות גם כן.

(מדברים יחד)

צבי ווייס: אני מבקש להודיע על פיצול הסיעה שאני עמדתי בראשה, ושהייתי בה כוכב, סיעת לב. שהיינו בישיבה אצל ראש העיר, יחד עם קוממי, שהוא אמר, דנו בזה, הוא גם העלה את הנושא, אני אמרתי שאני צריך להתייעץ עם גופים מקצועיים. התייעצתי, ולאור זאת אני אומר את מה שאמרתי, על הפיצול. אני רק רוצה להגיד שפעם ראשונה שאני גיליתי אי הסכמה שהייתה בינינו, זה היה בזמן המלצה על ראש העיר. כראש הסיעה המלצנו על ראש עיר שנבחר, לפי מיטב ידיעתי הייתה המלצה אחרת, ופה הייתה אי ההבנה הראשונה שגילינו. בכל מקרה, ברוך השם שגם הגענו לשלב הזה, לאור המלצה מקצועית, שיש ביכולתנו, אני חושב, כל אחד יכול להיות עכשיו ראש

סיעה, וזו ההצעה שאני מודיע אותה.

דידי מור : תודה. הישיבה הסתיימה, ישיבה הבאה.

(מדברים יחד)

-סוף הישיבה-